Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 191. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 2-го ВЕРЕСНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, SEPTEMBER 2, 1977 No. 191. VOL. LXXXIV.

Основано новий Відділ УНС

Члени управи нового Відділу УНС ім. Лесі Українки в Флашінгу, Н.Й. Сидять (зліва) пані: Ірина Чарнецька — заступник секретаря, Анна Баранкевич — секретарка, Ірина Ядліцка — голова, Ольга Войцік — касир.

Джерзі Сити. — З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що в четвер 26-го серпня ц.р. в домі п-ва Мирона і Анни Баранкевичів у Флашінґу, Н.Й., відбулися наради — зустріч українських мешканців цієї околиці з метою заснування нового Відділу.

Стимулом для заснування нового Відділу в дільниці Флашінґу, Н.Й. були відвідини Канцелярії УНСоюзу і нових приміщень „Свободи" 7-го квітня ц.р. — учительок та учнів української школи при парафії УКЦеркви Успенія Благовіщення Пречистої Діви Марії у Фреш Медові, Н.Й. Під час тих відвідин, у розмові з членами Екзекутивного Комітету про загальні Союзові справи, учительки: Ірина Чарнецька, Анна Баранкевич, Ольга Войцік, Ірина Ядліцка і Ірина Миць виявили охоту заснування нового Відділу УНСоюзу в дільниці Флашінґу. Відтак в травні пані Ірина Чарнецька і Анна Баранкевич відвідали ще раз Головну Канцелярію УНС, щоби засягнути більше інформацій для заснування нового Відділу. Всі потрібні інформації і технічну допомогу отримали від головного організатора Степана Гавриша, який відтак особисто відбув кілька нарад з основноположниками нового Відділу в домі п-ва Баранкевичів.

Для остаточного завершення пляну заснування нового Відділу назначено дату 26-го серпня ц.р. Увечері в четвер, 26-го серпня зібралися основноположники в гостинному домі п-ва Баранкевичів, щоб вибрати Управу нового Відділу. Нарадами проводила пані Ірина Чарнецька, у висліді яких обрано Управу Відділу в складі: Ірина Ядліцка — голова, Анна Баранкевич — секратар, Ольга Войцік — касир і Ірина Чарнецька — заступник секретаря. Контрольну Комісію очолила, як голова, панна Олеся Петришин, а членами обрано Мирона Баранкевича і Бриянa Чарнецького. Присутні одноголосно погодились, щоб

(Закінчення на стор. 5-ій)

Нюйоркські українці зустрінулися з посадником Бімом

Група нюйоркських українців у понеділок, 15-го серпня, разом з представниками інших етнічних груп, взяла участь у прийнятті, влаштованому нюйоркським посадником Абрагамом Бімом у його резиденції „Ґрейсі Меншин". Господарем української групи під час цього прийняття був Володимир Атляс, якого посадник Бім призначив головою комітету „Українці за Бімом". Посадник Абрагам Бім кандидує на другу каденцію. На фото (зліва): Володимир Атляс, мгр Іван Базарко, посадник Абрагам Бім, Анастазія Бродін, Гаррі Полчій, Соня Іваночко, Володимир Бакал, Патриша Мічелл, д-р Володимир Душник, Розалія Полчій, Ольга Атляс і Галя Качмарська-Гірняк.

В Англії помер ред. Григорій Драбат

Лондон, Англія. — При замкненні цього числа „Свободи" з Лондону, в Англії, наспіла сумна вістка, що там у вівторок, 30-го серпня ц.р., нагло помер в невияснених обставинах сл. п. Григорій Драбат, головний редактор журналу „Визвольний Шлях" та співредактор інших націоналістичних видань. Докладніші інформації про смерть ред. Драбата будуть подані у черговому числі нашої газети.

В Джерзі Сити помер інж. Іван Шабельський

Джерзі Сити, Н. Дж. — В середу, 31-го серпня 1977 р., тут помер на 80-му році життя сл. п. інж. Іван Казимирович Шабельський, колишній хорунжий Армії Української Народної Республіки, член багатьох організацій, політичний і суспільно-громадський діяч та довголітній член Дирекції Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Джерзі Сити.

Панахили заповіджені на четвер і п'ятницю, 1-го і 2-го вересня, о год. 7-ій вечором в похоронному заведенні Литвин і Литвин — 801 Спрінґфілд евеню в Нюарку. Похорон відбудеться в суботу, 3-го вересня, з цього ж заведення на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку.

Картер плянує надати автономію „Голосові Америки"

Вашінґтон. — Речники Білого Дому інформують, що президент Джіммі Картер вирішив надати радіовисильні „Голос Америки" відльну руку щодо передачі вісток та інформацій, тобто, звільнити цю радіостанцію від надмірних впливів Інфромаційної Аґенції ЗСА. Президент теж плянує зліквідувати саму Інформаційну Аґенцію ЗСА, як теж Бюро для культурних і освітніх справ при Державному департаменті, а на місце цих двох аґенцій створити одну, яка була б підчинена Державному департаментові і сповняла б інформаційні та культурні функції своїх двох попередників.

Свій плян щодо автономії „Голосу Америки" та об'єднання двох згаданих аґенцій Президент незабаром передасть Конґресові. Нова спільна аґенція далі була б під загальним наглядом Державного департаменту, але мала б свого власного директора і контролю над своїм власним бюджетом. Щодо вільної руки „Голосу Америки" відносно передачі вісток та інформацій, то президент Картер ґарантуватиме цю автономію спеціяльною заявою.

Вже протягом довшого часу провід „Голосу Америки" і ряд законодавців вимагають звільнення цієї радіостанції від „надмірного втручання дипломатів і бюрократів", щоб „Голос Америки" — за словами сен. Чарлса Персі з Іллиной — міг „представляти перед цілим світом всю правду і щоб в такий спосіб та радіостанція здобула заслужене довір'я всіх закордонних слухачів". Щодо Інформаційної Аґенції ЗСА та Бюра для культурних і освітніх справ, то між ними вже довший час існує конфлікт щодо юрисдикції. Об'єднання їх в одну аґенцію має на меті зліквідувати цей конфлікт.

Переговори між Венсом і Ґромиком відкладено на пізніше

Вашінґтон/Москва. — Урядові чинники ЗСА і Совєтського Союзу в середу, 31-го серпня, рівночасно повідомили, що переговори між державним секретарем Сайрусом Венсом і міністром закордонних справ Андреєм Ґромиком, які мали відбутися наступного тижня в Женеві і головної темою яких мала бути справа нового договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї, відкладено на 22-го і 23-го вересня. Наради теж перенесено до Вашінґтону, бо Ґромико все одно буде в ЗСА з уваги на чергову сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй.

Обидві сторони поінформували, що причиною відкладення переговорів між Венсом і Ґромиком — це те, що далі існують „значні розбіжності" між Вашінґтоном і Москвою щодо нового договору. Протягом вересня американські і совєтські власті матимуть додатковий час краще підготовитися до наступної рунди переговорів.

Речники Державного департаменту подали ще іншу причину щодо відкладення переговорів між Венсом і Ґромиком, а саме, що в середу, 7-го вересня, у Вашінґтоні відбудеться формальна церемонія підписання нового договору щодо Панамського каналу, на яку мають прибути майже всі лідери 26-ох країн, які є членами Організації Американських Держав (ОАД), і присутність державного секретаря Венса „конечно потрібна" під час цієї преважливої події.

В Ґошені відбудеться З'їзд ОДУМ-у

Ґошен, Індіяна (О. Ш.). — В днях 3-го і 4-го вересня 1977 р. в Ґошен, Індіяна, відбудеться 24-ий Звичайний Загальний З'їзд Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ-у), або за новою структурою — З'їзд Коша Старших Виховників ОДУМ-у (3-й).

Програма З'їзду складається з двох частин — організаційної й ідеологічної. В організаційну частину включаються звіти уступаючої Управи за попередні два роки діяльности, дискусія, вибір нової Управи та обговорення плянів праці в майбутньому. Друга частина тісно пов'язана з плянами праці в майбутньому, бо має назву „Що далі в ОДУМ-і?" Ця частина буде у формі панелю, який з доручення голови Головної Ради Коша д-ра А. Лисого підготовляють О. Коновал і А. Шевченко.

Господарями З'їзду є філія ОДУМ-у — Ґошен-Елькгарт і відділ ТОП-у.

Персонал Гельсінкської Комісії ЗСА оптимістично оцінює майбутні наслідки угоди

Вашінґтон. — Персонал Комісії ЗСА для справ безпеки і співробітництва в Европі, яка має за завдання наглядати за дотриманням Гельсінкської угоди, що її в 1975-му році підписали лідери 35-ох країн, 11-го серпня ц.р. видав свій меморандум, у якому твердить, що хоча далі існує напружений стан між Сходом і Заходом, як теж не дійшло до повного порозуміння між західніми країнами щодо ряду питань, то є підстави твердити, що сиґнатори Гельсінкського домовлення таки старатимуться „затримати дух цього домовлення".

Три члени персоналу згаданої Комісії, а саме, Р. Спенсер Олівер, Мартин Шлецинджер і Ґай Каріден, у меморандумі твердять, що існують підстави сподіватися, що фактична Београдська конференція, яка розпочнеться осінню цього року, може бути пригожим форумом для посилення натисків в справі дотримання постанов Гельсінкської угоди. Сам факт, що така Конференція відбудеться — твердять автори — причиниться до того, що питання, заторкнені у Гельсінкській угоді, залишаться „в центрі світової опінії".

Передаючи свій меморандум 15-ом членам Комісії, Олівер, Шлецинджер і Каріден твердять у ньому, що хоча перша, тобто підготовча, стадія Беоґрадської конференції, яка відбулася літом ц.р., не довела до „неформальних двобічних консультацій відносно різних суттєвих справ, зокрема щодо питання людських прав", то Совєтський Союз все таки виявив бажання, щоб Конференція увінчалася успіхом — стверджено в згаданому меморандумі.

Хоча совєтська тактика була „мішаниною традиційної впертости і погоджування", то все одно ця тактика виявила, що Совєтському Союзові таки дуже залежить на тому, щоб його не засудили за розбиття Конференції через суто процедурні справи — писали три члени персоналу Комісії ЗСА для справ безпеки і співробітництва в Европі.

Вони теж зазначили, що під час першої-підготовчої стадії Беоґрадської конференції виринули деякі непорозуміння між країнами Заходу, але остаточно пощастило здобути „задовільні осяги".

Однак, ще досі не дійшло до остаточного порозуміння між урядами західних держав щодо тактики, яку повинні застосовувати під час осінньої сесії Беоґрадської конференції, головним чином ще не вирішено як повинен виглядати „остаточний документ" тієї Конференції і в який спосіб запевнити дотримування

(Закінчення на стор. 6-ій)

Партія Іяна Смита виграла вибори в Родезії

Солсбері, Родезія. — Біле населення цієї африканської держави в середу, 31-го серпня, подавляючою більшістю голосів підтримало Родезьку Фронтову партію теперішнього прем'єра Іяна Смита, запевняючи, що всі 50 місць у парляменті, призначені для білих, займають репрезентанти з його партії. Хоча білі становлять тільки 4 відсотки всього населення Родезії, то вони контролюють уряд, бо чорне населення має тільки 16 парляментарних місць. Партія Смита перемогла і консервативну Родезьку Партію Дії, яка категорично противиться переданню влади чорній більшості, як теж перемогла ліберальну партію Національної Об'єднуючої Сили, яка, хоча складається з білих, підтримує британсько-американський плян відносно ступневого перебрання державної влади чорною більшістю.

Перемога партії прем'єра Смита підкреслює, що більшість білого населення Родезії, хоча змушена погодитися з фактом, що чорні таки переберуть контролю над урядом, то все одно хочуть, щоб під час „переходового" періоду порядок в країні запевняли дотеперішні збройні сили, а після перебрання влади чорними, щоб біла меншість мала запевнену відсоткову репрезентацію у парляменті.

Натомість британсько-американський плян пропонує, щоб військові частини Об'єднаних Націй відповідали за порядок і спокій під час „переходового періоду", а крім того, щоб під час виборів був застосований принцип „універсального голосування", тобто, щоб кожний голос мав ту саму вагу, не зважаючи на те, чи виборець білий чи чорний.

У четвер, 1-го вересня, до Родезії мали прибути Андрю Янг, амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, та британський секретар закордонних справ Дейвид Овен, щоб представити подробиці британсько-американського пляну.

ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ КОНФЕРЕНЦІЇ ПСИХІЯТРІВ В ГОНОЛЮЛЮ ЗАСУДИЛА МОСКВУ ЗА ЗЛОВЖИВАННЯ ПСИХІЯТРІЇ

Гонолюлю, Гаваї (Комітет Оборони Радянських Політичних В'язнів). — В середу увечері, 31-го серпня, Генеральна Асамблея шостого Конгресу Світової Психіятричної Асоціяції 90-ма голосами проти 88-ох прийняла резолюцію Королівської Колеґії Психіятрів Великої Британії та австралійської і новозеляндської делегацій, яка засудила зловживання психіятрією у СССР. Рівнож генеральна асамблея прийняла резолюцію американської асоціяції, яка закликає до створення міжнародної комісії з метою досліджування зловживання психіятрією.

Проти обох резолюцій гостро виступила делегація із СССР, представником якої був д-р Бабаян. Під час дебат, що розвинулись довкола резолюції, д-р Бабаян обвинувичував західніх психіятрів в антисовєтській кампанії і заявив, що досі ніхто не представив конкретних доказів, що в СССР відбуваються зловживання психіятрією. Натомість, він сказав, що єдиними доказами є антисовєтські статті, що були роздані учасникам конгресу.

Голова Американської Психіятричної Асоціяції відповів, що тяжко подати докази, бо Совєтський Союз не дозволяє на жадні перевірки його психіятричних практик і методів. (Під час конгресу, дві українські організації Комітет Оборони Совєтських Політичних В'язнів і „Смолоскип" роздавали учасникам документальні інформації про долю українських та інших в'язнів у психіятричних в'язницях СССР).

Перед самим голосуванням д-р Бабаян роздав делегатам історію хворіб 20 колишніх в'язнів у психіятричних лікарнях СССР, які є тепер на заході, і заявив, що вони всі божевільні.

Перед засіданням генеральної асамблеї, совєтська делегація скликала пресову конференцію, на якій

(Закінчення на стор. 6-ій)

„НЕ ВІРЮ РОСІЙСЬКИМ ШОВІНІСТАМ" — ЗАЯВЛЯЄ МИКОЛА РУДЕНКО

Камені й кусні цегли у квартирі Миколи Руденка після нічного погрому 10-го листопада 1976 року.

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Микола Руденко, голова Української Гельсінкської Групи, якого 30-го червня ц. р. засудили на сім років таборів і п'ять років заслання, ще 14-го листопада 1976 року, себто п'ять днів після утворення очоленої ним Групи, звернувся відкритим листом „До людей доброї волі", що поширюється у самвидаві й останньо продістався за кордон. Лист Руденка написаний після погрому, який влаштували в його квартирі, підіслані органами КГБ хулігани вночі 10-го листопада ц. р. Уявлення про напад дають камені і кусні цегли на книжках Руденка, про що він згадує у своєму листі. Передаємо повний текст листа М. Руденка.

Микола Руденко
Київ, 84, Конча Заспа,
Ч. 1, кв. 8, тел. 614863

До людей доброї волі!

Я не маю грімкого голосу, так само, як не має його й мій народ. Сьогодні на вулицях української столиці рідко чути українську мову. Здебільша немає її також в інститутах і школах. Нам кажуть, що так треба, мовляв, постав „новий народ" — радянський. І цей „новий народ" чомусь не повинен говорити литовською, білоруською, чи українською мовами. Нам вмовляють, що радянська мова, це мова російська і тільки російська! А якщо ти з цим не є згідний — тебе чекає в'язниця, або психіятрична лікарня.

Після Жовтневої революції народи колишньої російської імперії уклали добровільний союз. Ленін тоді писав:

„...ми, Рада Народних Комісарів, визнаємо народну Українську республіку, її право на цілковите відділення від Росії, або заключення договору з Російською республікою" (Ленін В. І. Повне зібрання творів, т. 36, ст. 143).

27 грудня 1922 року договір підписано; в ньому було сказано:

„В основу об'єднання покласти принципи добровільности і рівноправ'я республік, залишаючи за кожною з них право вільного виходу з Союзу республік". (Ленін В. І. Повне

(Закінчення на ст. 6-ій)

ВСІ АКТИВНОСТІ НА СОЮЗІВЦІ В КІНЦІ ЦЬОГО ВІКЕНДУ ПРОХОДИТИМУТЬ ПІД КУТОМ ВІДЗНАЧЕННЯ 25-РІЧЧЯ ОСЕЛІ

Союзівка. — Спортові змагання, мистецько-розвагові програми, забави і зустрічі давніх знайомих з усіх усюдів Північно-американського континенту заповнять триденний вікенд на Союзівці, починаючи в п'ятницю, 2-го вересня, до понеділка, 5-го вересня, рокового свята Дня Праці.

Вже в п'ятницю в полудне на тенісових кортах Союзівки розпічнуться 22-гі річні крайові чемпіонати Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), що їх влаштовує Карпатський Лещетарський Клюб за нагороди УНСоюзу, „Свободи", „Українського Тижневика" і Союзівки. Змагання, які, як і всі імпрези на цій оселі УНСоюзу в цьому році, проходитимуть під знаком 25-ліття Союзівки, будуть продовжуватися до фінальних гор в понеділок в усіх вікових групах, починаючи від юнаків і юначок 12 років і нижче до сеньйорів 55 років і вище. Згідно з інформаціями, що їх отримано від турнірової комісії, яку очолює інж. Богдан Рак, до тенісових змагань зголосилося біля 140 змагунів і змагунок, що становить новий рекорд.

Ед Іванко

Такої ж рекордової участи сподіється комісія 21-их плавацьких змагань, що їх очолює Ярослав Рубель. Ці змагання, зголошення до яких прийматиме комісія до год. 9:30 в суботу, 3-го вересня, розпічнуться в год. 11-ій цього дня, а фінали по полудні, негайно після офіційного відкриття змагань на долішніх кортах Союзівки.

Перша із двох культурно-розвагових програм відбудеться у суботу ввечері в охолоджуваній залі павільйону „Веселка". Артист американської сцени і кіна, Ед Іванко, виступить із популярними піснями під фортепіяновий акомпаньямент Томи Ґринькова. Цього вечора рівнож забавлятиме гостей питомими йому сатиричними монологами гуморист-піяніст Володимир Гентіш.

В неділю увечері працівники Союзівки повторять знамениту ревію „Сватання на Союзівці", яка пройшла з великим успіхом, два рази раніше, під час цього літнього сезону.

Перша із трьох забав відбудеться в п'ятницю під звуки оркестри Союзівки. В суботу і в неділю під час забав на терасі і в залі „Веселки" приграватимуть до танців оркестри „Рушничок" і „Темпо".

Володимир Гентіш

Крім постійних гостей, які проводять на Союзівці свої вакації, оселя гоститиме тисячі українців з різних місцевостей ЗСА і Канади під час цього, останнього в літньому сезоні, „довгого вікенду".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Фальшиві порівнювання

Совєтська урядова преса — іншої там немає — знову присвячує багато місця розглядові проблем економіки у вільних країнах світу, заговоривши про ,,найбільш жорстоких ворогів людства'' американських капіталістів, які, мовляв, загрожують не тільки новопосталим державам Азії і Африки, але також деяким країнам ,,соціалістичної співдружности'', накидаючи їм свою волю при торговельній виміні. Сьогодні стало дуже модним писати і говорити про американську духову й економічну ,,кризу'', яка може, мовляв, довести З'єднані Стейти Америки до катастрофи і цілковитої руїни американської економіки і тому не треба дивуватися, що совєтська преса веде у цій пропагандивній кампанії перед, ніхто бо інший, як саме Совєтський Союз працює в напрямі розголошення в світі цих нічим не підтверджених ,,фактів'', які виявляють їх повну ілюзійність побудовану на абсолютному незрозумінні дій і процесів в демократичних суспільствах. До речі, про цей ,,капіталістичний лад'', який ,,ось-ось розпадеться'' совєтська пропаганда говорить вже ледь не 60 років, від часу заведення в російській імперії ,,найпрогресивнішого ладу'', але рівночасно колишні і теперішні верховоди імперії ввесь час намагаються безуспішно дігнати і перегнати ЗСА в економіці і технології та бодай уподібнити життєвий стандарт пересічного совєтського громадянина зі стандартом робітників ЗСА чи зрештою також інших ,,капіталістичних'' вільних держав світу. Недавно на совєтському Сенедріоні (Верховній Раді СССР) совєтські вожді знову говорили мовчазним ,,парляментаристам'' про переможний похід совєтської економіки в десятій п'ятирічці, яка кінчається в 1980 році і про перевищення рівня американського промислового виробництва з 1976 року. На цю тему писав також на сторінках ,,Правди'' совєтський видатний економіст Кириченко та багато інших, силкуючись доказати, якими милевими кроками поступає вперед совєтське господарство, яке вже в найближчому зможе забезпечити совєтським громадянам подібний до американського життєвий добробут. Чомусь злопам'ятні совєтські пропагандисти не згадують, що подібні обіцянки робив вже совєтським громадянам Нікіта Хрущов і нічого з цього не вийшло з цілком простої причини — совєтська заскорузла економічна система, яка не визнає індивідуальної ініціятиви і вільної гри сил, а тільки спирається на кабінетних рішеннях Політбюра, ніколи не зможе дотримувати кроку з вільним економічним розвитком у країнах Заходу, навіть у випадку наладнання виробничої технології, що її тепер почали застосовувати совєтські господарники. Їм треба було б також знати, що не зважаючи на совєтські передбачування і давно предсказувані політичні й економічні кризи, ЗСА й далі залишилися наймогутнішою політичною, мілітарною і в першу чергу економічною потугою світу, на яку звертають свій зір не тільки недорозвинені господарсько новопосталі країни, але також сам СССР, який без економічної, а до певної міри й політичної допомоги ЗСА ледве чи виходив би з господарської кризи.

Тому треба з великим сумнівом розглядати ,,совєтське економічне чудо'', а совєтські передсказування треба трактувати радше як черговий пропагандивний маневр, призначений на експорт.

Тіто відвідав мавзолей Мао Тсе-тунґа

Пекін. — Ройтер інформує, що президент Тіто, якого свого часу китайські лідери називали зрадником комунізму, сьогодні став першим гостем в Китайській Народній Республіці, якого не тільки гучно вітали на летовищі в Пекіні найвищі партійні керівники на чолі з головою китайської Комуністичної партії Гуа Куо-фенгом, але також, дозволили ввійти до ще офіційно не відкритого мавзолея Мао Тсе-тунґа. Цей виїмковий дозвіл на відвідини Тітом мавзолея, політичні спостерігачі вважають підкресленням окремої уважливости китайських лідерів до Тіта, який, якщо йдеться про відношення до Совєтського Союзу, стоїть на подібних до китайських позиціях і відіграє чималу ролю у розвитку та закріпленню самостійно діючих комуністичних партій Европи. Офіційні китайські газети помістили на передових сторінках повідомлення про приїзд Тіта

К. Крупський

ПРОВОКАТИВНА КНИЖКА

Ще в минулому році в Ню Йорку опубліковано книжку Савля С. Фрідмана п. н. ,,Погромник — убивство Симона Петлюри''. На обгортці під назвою книжки сказано, що це повна та авторитетна історія українських погромів у 1919 році, їхнього архітекта та їхнього месника.

Зі самої назви виглядало б, що це книжка тільки про Симона Петлюру, однак, прочитавши її побачите, що в кінцевому висновку вона є протиукраїнською книжкою, в ній бо очорнюється не тільки Петлюру, але також й такі українські історичні постаті, як Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, рух Гайдамаччини та інші визвольні змагання українського народу.

Поверховно обізнаний читач з порушеною в книжці проблемою може навіть винести враження, що автор безсторонньо розглядає порушену ним проблему, бо описуючи судову розправу про вбивство Петлюри, він дає слово обидвом сторонам. У книжці подані зізнання жидівських свідків, які твердять, що петлюрівці з вигуками імени Петлюри масакрували і вбивали жидів, а також подані свідчення українських свідків, а в цьому й свідчення проф. Олександра Шульгина, який ельоквентно боронить добре ім'я Петлюри і представляє воєнну ситуацію, що тоді існувала в Україні.

Інакше враження виносить читач обізнаний з правдою цієї проблеми; він виразно бачить, що автор, як при кінці поодиноких розділів, так і при кінці книжки заключне слово інтерпретації залишає для себе. Ціль автора — виразна, а саме: ,,доказати'' те, що Петлюра ,,не був ніяким провідником у ролі Наполеона''. В додатку, для приниження імени Петлюри, автор наводить вислови запеклого ненависника та ідеологічного суперника Петлюри — Володимира Винниченка та інших противників Петлюри.

І хоча суд в Парижі не доказав вини в причетності Петлюри до погромів, то автор, одначе, поставив собі за завдання ,,доказати'' ту вину. Він робить це апріорно на здогадах, а не на основі доказів.

Суд не міг доказати причетности Петлюри в погромах, а свідок проф. Шульгин дуже переконливо схарактеризував хаотичний стан в Україні, спричинений довготривалою війною. Це не переконує автора і він десятки разів пробує довести, що Петлюра мусів знати про погроми. На гадку автора, Петлюра повинен був зрезиґнувати з його посту бо він як головнокомандуючий збройними силами був відповідальним за те, що діялось в країні.

Предивні вимоги автора! Недавно, в Ню Йорку в наслідок громовиці тільки на одну ніч згасло електричне світло, а що діялось в місті? Уявіть собі, що таке затемнення тривало б тільки на протязі декілька тижнів і в декількох містах. Що ж діялось би тоді? Чи у такій ситуації президент держави був би відповідальним за всі злочини, поповнені в часі такого затемнення, або чи мав би він зрезигнувати, якщо відразу не вдалось би втримати порядку?

У багатьох місцях книжки С. Фрідман бере в знаки наведення титул Петлюри ,,головний отаман''. Читаючи таку писанину, ми мали б більшу підставу взяти в знаки наведення професуру автора, дійсний бо професор повинен розуміти, що наслідком цього його твір позбавлений об'єктивної правди.

Хоче того хтось чи не хоче, але Хмельницький як в Україні, так поза нею, залишиться для українців національним героєм. Ніхто не вимагає від жидів, щоб вони прославляли українських національних героїв, це ж саме стосується і українців у відношенні до жидівських національних героїв, їх вони не мусять ґльорифікувати.

Ще більшою нісенітницею звучить ,,доказ'' автора про історичний аспект українських погромів. Тут автор вимішав, як кажуть, ,,горох з капустою''. Він відносить на конто українців також погроми російського царя Івана Грізного, погроми російських чорносотенців тощо. Він каже, що в ,,Іпатській хроніці'' занотовано, що вже в 1113 році, в Києві було вбито сотні жидів. Відтак, ті ,,українські погроми'' відбуваються за часів російського царя Івана Грізного, в козацьких часах і ,,черні'' Хмельницького, російських ,,чорносотенців'' та гайдамаків. І це пише автор, який є доцентом історії в американському університеті. У численних замітках до кожного розділу книжки, автор також подає багату українську літературу, що її він, напевно, ніколи не читав.

Сауль С. Фрідман прямо підказує своє упередження читачеві, а з дальшого його писання виходить, що автор бажає навіть того, щоб українці виреклись своїх найбільших і найславніших історичних постатей.

Автор уважає, що коли жиди на протязі двох тисяч років, живучи в чужому морю, люблять і плекають своє жидівство, вони тільки жиди, але, якщо українці, на своїй землі почувають себе українцями, то вони, в його розумінні, вже є ,,націоналісти'', або ,,шовіністи''. На такій то основі розуміння, в одному місці книжки автор пояснює слово ,,український са-

(Закінчення на ст. 5-ій)

Р. Малащук

В ОСТАННЮ ДОРОГУ...

[Прощальне слово над могилою Ярослави Бандери, Торонто, 22-го серпня 1977]

Далеко від України...і не в українську, а в чужу, сиру, холодну землю кладемо сьогодні люблячe, доброго, ряче, струджене, страдницьке серце мами, бабуні, дружини-вдови по сл. п. Голові Проводу Організації Українських Націоналістів — Степанові Бандері — Ярослави з Опарівських Бандери. Тут, на чужому цвинтарі, серед чужих могил закінчила вона свою життєву дорогу...

Невідомі й не раз й незрозумілі є дороги, якими веде людину Господня рука.

Дороги...дороги...життєві дороги людей: вони різні — щасливі й нещасливі, радісні й сумні, світлі й тяжкі, вибоїсті, тернисті, що ними важко й трудно йти — дуже важкі, понад людські сили — дороги...

Такою преважкою дорогою — по терні й камінні було призначено йти покійній Ярославі від самого початку. Народилася 14-го вересня 1917 року на нашій Лемківщині в Сяноці, її батько священик-патріот відійшов з цього світу зарання, вона його не пам'ятала, залишилася відразу сиротою, мати, учителька на селі, виховувала її в патріотичному дусі, а як прийшов час іти до гімназії, віддала її на дальше виховання до бабуні в Сяноці. Пізніше, в часі Другої світової війни її матір замордували поляки, її брата розстріляли німці, 15-го жовтня 1959 року московський агент убив її чоловіка. Під тяжкими ударами могла заламатися і впасти й найсильніша людина. Але покійна Ярослава витримала, не заламалася. Важкі, преважкі це були удари, важка понад сили була це дорога для фізично не сильної жінки і матері трьох дітей.

Не знала Ярослава, що така терниста дорога їй призначена. Молода, повна енергії, ентузіязму, запалу, віри й бажання здобувати науку, пізнавати широкий світ і людей, пізнати український світ і працювати для нього , такою життєрадісною, усміхненою вирушила вона після закінчення середньої школи з найдальше на захід висуненої української землі — Лемківщини (,,лиш ти однакове й незмінне далеке лемківське село...'', як написав у своїй поезії поет Б. І. Антонич) в отой широкий світ. Із столиці далекої Лемківщини — Сянока через столицю Покуття-Гуцульщини Коломию, куди вона приїздила на вакації до родини свого вуйка д-ра В. Ганківського (а з Коломиї лише 32 км. до славного Космача), і де ми її пізнали ще й як спортсменку, що здобувала перші місця в спортових змаганнях, здобуваючи й симпатії нашої молодої громади — прибула вона до центру нашого життя, до Львова. Їй не було тоді ще й 20 років.

А там — відомо, це ж були 1930 роки, це був час коли народжувалася й утверджувалася нова доба української історії — доба українського націоналізму. Силою безмежної посвяти, кров'ю і життям її сподвижників вставала ця нова доба. Піднялося молоде українське покоління, напереді націоналісти, залізний авангард народу — ОУН, борці-революціонери, що безстрашно йшли ,,в вогонь і в воду'' за українську справу, поставивши своєю девізою ,,здобудеш українську державу або згинеш у боротьбі за неї!'' Це були роки завзятої жертвенної боротьби, головно підпільної — за українську державу. ОУН виконувала відважні й на весь світ голосні чини.

Тож молода Ярослава пішла зі своїм поколінням, пішла з нами, стала членом ОУН. А шлях борців ОУН був наперед відомий: посвятою сповнене життя, змаг, боротьба і тюрми, концтабори, тоді Береза Картузька, а потім концтабори німецькі: Авшвіц, Саксенгавзен, Бухенвальд, Маутгавзен, Ебензее й інші, і московські: Сибір, Норильськ, Мордовія, Воркута, Казахстан, Кінгір і їм же ність числа і шибениці, розстріли...

Наближалася велика світова буря, й ОУН проготовлявся до великої збройної боротьби. І як грянув грізний час, то Похідні групи, 10.000 членів ОУН рушили на Схід — на Київ, Полтаву, Донбас, Крим...У Львові 30-го червня 1941 року проголошено відновлення української держави, а далі по всіх містах і селах України, куди дійшли націоналісти, члени ОУН. А далі наше покоління піднялося до збройної війни в рядах многотисячної славетної УПА під керівництвом Головного Командира ген. Р. Шухевича-Чупринки, що билася до загину вірна присязі: ,,Здобудеш або згинеш''!

Такий шлях стелився і перед покійною Ярославою, шлях нашого покоління, до якого вона належала.

Але в книзі її життя було написано інакше. Їй було призначено стати дружиною Провідника ОУН Степана Бандери і понести всі консеквенції такого свого становища: життя в постійній небезпеці і тривозі, зміна прізвищ, часта зміна місцевостей і мешкань, постійна охорона, кожночасна готовість на удари й важкі удари ворога. Ярославі було призначено жити особливим, складним життям, небезпечним і тривожним, їй було призначено терпіти страждати,приймати удари.І в таких преважких умовах прийшлося ще й виховувати й вирощувати трьох дітей.

Ще перед проголошенням Акту 30-го червня 1941 року сл. п. Провідник ОУН Степан Бандера був інтернований, а потім арештований і сидів у тюрмі в Берліні, а далі в бункері концтабору Саксенгавзен. І треба було самій-самітній з маленькою донечкою Наталкою пробиватися крізь воєнне життя...І бути посередником — її як дружину допускали до тюрми на побачення з чоловіком—поміж Провідником ОУН і ОУН. А після концтабору треба було ще більше берегтися й скриватися, змінювати місця перебування. І так було вже постійно, довгими роками. Бо постійно слідкував ворог, що робив всі заходи й укладав пляни, щоб знищити-вбити Степана Бандеру, що став символом і прапором визвольної боротиьби українського народу. Скільки треба було сили, енергії,витривалости, посвяти, щоб провадити таке небезпечне життя! І так треба було жити, під чужими прізвищами виховувати трьох дітей, дбати про всю родину. Жити, страждати, змагатися.

Аж прийшов найважчий удар: з руки ворога впав 15-го жовтня 1959 року в Мюнхені її чоловік Степан Бандера. Завеликий був це удар на сили Ярослави.

Ще після похорону чоловіка Ярослава прийняла наше запрошення переселитися до Торонта, куди ми спровадили її з дітьми в жовтні 1960 року й улаштували побутове життя родини. Здавалося спочатку, що спокійне й унормоване життя скріпило й відбудувало надірвані сили вдови. Ярослава почала брати участь у нашому громадському житті, бувала на сходинах, зібраннях, маніфестаціях, стала членом ОЖ ЛВУ.

Але це тривало недовго. Сили Покійної знову почали підупадати й вона обмежувалася до свого приватного життя й дітей у своєму домі і до найближчих приятелів. І хоча була оточена повною опікою УВФ і друзів не змогла вже прийти до здоров'я. Щасливе одруження двоїх дітей, а далі внуки, якими вона раділа, унормоване домашнє життя не привернули їй життєвих сил.

І так вона відійшла від нас передвчасно, 17-го серпня, на 60-му році свого струдженого життя, залишивши в жалобі найближчу родину — дітей і внуків і всю нашу громаду. Пройшла важку дорогу, лише то тут, то там опромінену родинним щастям. Випила призначену їй чашу обов'язку, горя й болю до самого кінця.

А ми стоїмо ось тут на чужому цвинтарі над її могилою й віддаємо їй нашу найглибшу пошану і останній поклін.

Складаю наше глибоке й дружнє співчуття синові Андрієві з дружиною Марією й трьома дітьми, дочці Лесі, не приявній тут дочці Наталці з чоловіком Андрієм і двома дітьми в Німеччині, приявній тут ближчій і дальшій родині.

Від Проводу Організації Українських Націоналістів, від Світового Українського Визвольного Фронту, від друзів праці, змагу, боротьби, що там і тут, віддаю останній глибокий поклін Геройській Страдниці Ярославі.

На домовину кладу грудку землі з могили її чоловіка в Мюнхені — Провідника ОУН і української визвольної боротьби Степана Бандери. Нехай ця земля, що її зберегла Ярослава, з'єднає їх так, як були вони з'єднані в житті й як вони тепер з'єднані духово.

Пам'ять про Неї залишиться між нами назавжди!

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

СКІЛЬКИ УКРАЇНЦІВ У СВІТІ?

У своєму статистичному зіставленню числа українців у світі (,,Свобода'', ч. 183, 24-го серпня 1977) автор, п. М. Данилишин, зробив засадничу помилку: він з'єднав водно українців поза межами України з мешканцями України в кордонах УССР тоді, коли українці і мешканці України це дві зовсім інші категорії і їх єднати водно невільно.

В Україні у кордонах УССР живе сьогодні кругло 50 мільйонів людей, але з них лише кругло 43 мільйони українці, а 7 мільйонів заявило себе не- українцями. А поза кордонами сьогоднішньої УССР у світі живе сьогодні кругло 7 мільйонів українців. Отже разом — 50 мільйонів українців в усьому світі. Цю припадкову схожість чисел невільно переочувати, ні переплутувати. В сьогоднішній ,,УССР'' живе 50 мільйонів мешканців, але 7 мільйонів з них не-українці, а всіх українців у світі є сьогодні 50 мільйонів, з того 43 мільйони в кордонах ,,УССР'' і 7 мільйонів поза ,,УССР''.

Це значить, що якщо б у звільненій з-під московського ярма Україні, поширеній на решту українських етнографічних земель, всіх не-українців виміняти на українців, що живуть сьогодні в світі поза Україною, то тоді вільна Україна мала б 50 мільйонів чисто українського населення.

Інша справа, скільки серед сімох мільйонів не-українців в ,,УССР'' є такі, що українцями були й ними насправді залишилися, але в умовинах московсько-большевицької окупації хитруючи заявили себе ,,русскими'', чи то з опортунізму, чи щоб захистити себе від переслідувань. Їхнє число невловиме, його можна приймати лише спекулятивно, а це вже окрема тема.

Д-р Петро Мірчук

Філядельфія

О. Гайський

ЖИТТЯ І КАЗКА

(На марґінесі авторського вечора Ніни Мриц у Клівленді, Огайо)

Сотня учасників і учасниць прийшла на Авторський вечір поетеси, письменниці та мисткині кисти — Ніни Мриц, що відбувся в неділю, 1-го травня ц. р., в одній з кімнат школи св. Йосафата, в Клівленді—Пармі, Огайо.

Для рідношкільної дітвори авторка була ,,невідома пані з Торонта'' — але для більшости присутніх, то було побачення зі своєю рідною, подругою, чи знайомою, загально кажучи, з ,,нашою Ніною'', яка, два десятки літ тому, жила серед нас, щоб потім зі своїм чоловіком ,,здефектувати'', чи репатріюватися до Торонта.

У фізичному розумінні, авторка явно дозріла: слова й рухи опановані, речення лаконічно-короткі, певність у виступі зраджує антейську поставу духа. Ніяких виправдань (навіть проблемою власного здоров'я), ніяких нарікань на байдужість батьків дітвори і громади. Тут стоїть письменниця, поетеса і малярка, тут її здобуток для рідного загалу — хто хоче, хай бере і користає!...

Після того, як голова Вчительської громади — дир. Маріян Дуб незвичайно тепло привітав гостю, секретарка — рідношкільна вчителька Любомира Мичковська коротко накреслила її життєпис і письменницько-мистецький шлях.

Народжена у Львові, дочка директора ,,Маслосоюзу'' — інж. Андрія Мудрика та Марії з Середницьких, Ніна вспіла закінчити в краю тільки початкову освіту; середню здобула в Німеччині, а вищу фахову — частинно в Німеччині в образотворчій студії С. Литвиненка, а частинно — в Канаді в Онтерійському коледжі мистецтва в Торонті.

Писати почала ще в школі. Від 1954 -го року всю увагу присвятила літературній праці для дітей. В рр. 1955—1975 появилося вісім книжок для дітей та одна для молоді й дорослих, авторства та власного зілюстрування кистю Ніни Мриц.

З прозових казок і оповідань її ,,В країні мистецтва'' і ,,Для Рідного краю'' вміщено в читанці українознавства ,,Промені'', що їх зредагували професори В. Радзикевич і д-р К. Кисілевський. Переклала теж низку казок з німецької мови. Співпрацювала й далі співпрацює, як авторка й ілюстраторка журналів ,,Наше життя'', ,,Жіночий світ'', ,,Промінь'', ,,Готуйсь'', ,,Веселка'' й інших. Зілюструвала 16 книжок інших авторів.

Брала участь у збірних образотворчих виставках УСОМ, 64-го Відділу СУА (Ню Йорк), Союзу Українок Канади (в Торонті), ЛУКЖО (в Едмонтоні — з нагоди Конгресу Українців-Католиків Канади).

Від 1955-го року й дотепер відбула 16 індивідуальних авторських вечорів, получених з виставками власних картин та ілюстрацій, чи теж брала участь у спільних вечорах з іншими авторами дитячої літератури. Вершок здобутків: перша нагорода на IУ-му Літературному конкурсі Українського Літературного Фонду ім. І. Франка, в Чікаго — за книжки для дітей і молоді ,,Пригоди горішка'' й ,,Вогник''.

Ідейний світ Ніни Мриц — то християнізована й, очевидно, українізована клясична старогрецька сполука ,,кальон-к'-агатгон'', краси й добра. В ,,Казці про щастя'' Конюшинка каже Бедрикові:

— Я щаслива, жучку. Я навчилася сьогодні любити й да(ру)вати...

Змайстрована хлопчиком сопілка, з вірша тієї ж назви,

,,...цілими днями гомонить піснями,
на всенькі усюди — щоб раділи люди...''

У казці ,,Звідкіля взялися зорі'' (збірка ,,Соняшні казки'') промені сонця жертвують своє тепло і стають холодними блискучими зірками, щоб звеселяти темінь ночі.

Повними пригорщами поетеса черпає до своїх творів скарби народної творчости.

Колядка:

Горить різдвяна зіронька
Високо угорі,
Серця новацькі кличе всі
З усіх сторін землі...
Прийшли в вертеп, немов квітки
Молитвами цвітуть:
— Для України проведи
До волі й щастя путь!...

Гагілка:

,,...А вже весна'', ,,Їде Зельман''
,,Вербовая кладка...''
Виводила Гагілочка,
А з нею дівчатка
Трішки згодом ми Гагілці
Дали скибку паски
Та яєчко біле з хроном,
Та платок ковбаски
Та писанку...Та просили
Чемними словами,
Щоб майбутні Великодні
Знов провела з нами...''

Обливаний Понеділок:

,,Бережись, Оксанко,
Бо чванився рудий Петрик
Новісіньким дзбанком...
Ховалася від Петрика
Оксанка, як вміла,
А підвечір усе ж таки
Жупанець сушила...''

Для своїх шукань за Радістю, яку хоче дарувати людям,поетеса-письменниця вибрала стежку казки-легенди,

,,...бо вона всім доступна — дітям і дорослим. У казці все можливе й коли ми зуміємо перетворити життя в казку, тоді в світі все стане можливим...

А звідти глибше й глибше — аж у леґенду, містику, де казка стає чарівною квіткою — Ломи-камінь, що тендітним корінням уміє кришити камінь людського серця й усе, що виростає камінним муром на шляху людини в країну Духа, де все горить світлим вогнем Казки, що сповнена тугою людини за Творцем — і навпаки:

,,Коли зійшла зоря над Віфлиємом, янголи-посли Неперевершеного принесли людям пісню, в якій горіла туга Божа за людиною. Ця туга стала людям дороговказом до Дому. Ця туга кличе людину на далекі шляхи духової еволюції'' (,,Легенда про пісню'')...

Але авторка знає, що проти шляхетних посягань духа стоїть,готовий до наскоку і знищення, молох зла. Вона приготовляє себе і всіх на те, що

,,...Згорить плянета
У вогнях зорі,
Погасне сонце
В заграві світанку
Зотліють тіні
Темрява та зло
У полум'ї негаснучого ранку.
Замовкнуть люди
В реготі пожеж...''

Та оптимістичний світогляд авторки представляє людську душу як незнищенного птаха Фенікса, який не боїться ніякого вогню й ніякої сили знищення. Він, цей Фенікс людської душі, знає, що

,,...Згорить земля
Та не спалить вогонь
Її душі,
Що квітом непокори
На попелищі
Біло розцвіте
І про безмежжя Туги заговорить.

У струни світла
Пісню уплете,
Повишиває
Рушники сватання
І материну
Ласку понесе
В безсмертний світ нового розквітання.

(Закінчення на стор. 6-ій)

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 5.000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1977 РОКУ

Липень був одним з найкращих — найбільш „урожайним" місяцем у цьому передконвенційному році,а це тому, що придбав УНСоюзові 321 нових членів, забезпечених на суму 852,000 дол. Липень зараховуємо ще і тому до найкращих, бо придбавши понад 300 нових членів вперше в тому році ми покрили всі втрати того місяця, отримавши надвишку ТРИДЦЯТЬ ТРИ ЧЛЕНИ. Цей успіх в першу чергу приписуємо відданим секретарям-союзовцям, а відтак їхнім Відділам і Округам. Якщо говорити про здобутки Округ, то признання належиться в першу чергу Окрузі Чікаґо, головою якої є пані Олена Олек. Секретарі цієї Округи придбали одну шосту здобутих всіх членів в липні, а саме 56, забезпечених на 576,000 дол. До липневих „чемпіонів" тієї Округи в першу чергу зараховуємо головного радного інж. Анатолія Дорошенка, який придбав 14 членів до 114-го Відділу і секретаря 136-го Відділу Михайла Сороку, який також придбав 14 членів в тому часі. Решту членів для Чікаґської Округи придбали 10 секретарів. Липень був також успішним і для Округи Ню Йорк, секретарі якої придбали 44 нових членів. До таких гарних успіхів Округи в першу чергу причинився 88-ий Відділ при Союзівці в Керґонксоні, до якого панове директор Квас (придбав 7 членів) і проф. Роман Чучкевич (придбав 6 членів). Спеціяльне признання належиться теж секретареві 325-го Відділу Василеві Цюпі, який придбав шість членів, забезпечених на 30.000 дол. життьового забезпечення. Якщо йдеться про Філяфельфійську Округу — довголітнього чемпіона, то успіхи липня були дещо менші, як в попередніх місяцях — 15 секретарів придбали 33 нових членів.

Якщо говорити про здобутки Округ, то Філядельфійська Округа, головою якої є Петро Тарнавський веде дальше перед, маючи вже придбаних 215 нових членів, а її здоганяє Чікаґська, головою якої є пані Олена Олек з 207-ма членами. Третє місце між всіма Округами займає Клівлендська Округа, головою якої є інж. Іван Фур, і яка вже має придбаних 155 членів і тим самим перегнала Нюйоркську Округу, яка має придбаних 144 члени, а її головою є Микола Хоманчук. Якщо порівнати організаційні здобутки УНСоюзу біжучого року з минулим 1976 роком, то з приємністю мусимо відмітити, що цього року за останніх сім місяців 1976 року було придбаних 1,512 нових членів, а в цей самий час цього року маємо вже придбаних 1,798 членів, себто на 286 більше.. Успіхи ті в першу чергу завдячуємо відданим союзовим ентузіястам секретарям. Не можна поминути і того, що до частинних успіхів належить зарахувати відбуття 7-го Центрального Секретарсько-Організаційного Курсу в червні на Союзівці. Доказом цього є це, що за два місяці 24-ох курсантів придбали 86 нових членів.

Віримо, що наступні місяці цього передконвенційного року будуть ще більш „урожайними", запорукою чого є віддана праця сотні союзових секретарів, а також і тих союзовців, що плянують бути обраними делеґатами на 29-ту Конвецію Українського Народного Союзу, що відбудеться в травні 1978 року в Піттсбурґу. Всі кандидати на делеґатів повинні пам'ятати про це, що їхнім обов'язком є придбати по 10 нових членів, щоб мати право кандидувати на конвенційного делегата.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИПНІ 1977 РОКУ

П. Округа Ч. (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у червні	Разом у 1977	на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
Філядельфія, Па.	39	33	215	$ 457,500	32
Піттсбурґ, Па.	18	19	94	139,000	6
Шамокин, Па.	20	11	67	141,500	8
Аллентавн, Па.	11	4	43	121,000	9
Скрентон, Па.	9	4	11	10,500	—
Вілкс Бери	9	1	15	49,500	5
Разом:	106	72	445	$ 919,000	60
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	8	16	$ 40,500	1
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
Ню Йорк	34	44	144	$ 312,000	13
Сиракюзи-Ютика	13	12	72	133,000	8
Рочестер	10	10	46	72,000	4
Трой	7	5	36	62,000	2
Боффало,	9	4	18	52,500	5
Разом:	73	75	316	$ 631,500	32
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
Нюарк	22	6	83	$ 188,000	19
Джерзі Ситі	11	10	80	179,000	12
Перт Амбой	12	9	43	116,500	10
Пассейк	7	6	26	64,000	4
Разом:	52	31	232	$ 547,500	45
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН і ОГАЙО					
Чікаго, Ілл.	34	56	207	$ 575,500	42
Детройт, Міч.	20	7	91	296,500	15
Клівленд, Огайо	20	21	155	570,500	52
Янгставн, Огайо	9	1	14	37,000	2
Разом:	83	85	467	$ 1,479,500	111
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
Ню Гейвен, Конн.	19	12	61	$ 127,500	9
Бостон, Масс.	6	6	39	70,500	4
Вунсакет, Р. Ай.	6	5	16	41,000	3
Разом:	31	23	116	$ 239,000	16
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
Централььна	6	5	25	$ 40,000	
Міннеаполіс, Мінн.	7	2	6	22,000	2
Ст. Луіз, Мо.	6	—	4	3,500	
Разом:	19	7	35	$ 65,500	24
Необ'єднані Відділи в Америці	20	—	15	$ 17,500	—
ОКРУГИ КАНАДИ					
Торонто, Онт.	25	6	51	$ 193,000	8
Монтреаль, Квебек	10	8	63	206,000	24
Ніягара, Онт.	9	3	22	86,000	3
Захід Канади	18	3	20	52,000	5
Разом:	62	20	156	$ 537,000	40
	455	321	1,798	$ 4,477,000	

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1977 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Здобув членів
1	М. Ольшанський	51	40
2	І. Одежинський	153	40
3	Т. Дуда	163	28
4	І. Петрунцьо	78	27
5	Т. Сливінський	59	22
6	В. Кобіто	121	22
7	В. Рефт	120	21
8	В. Палідвор	204	20
9	П. Федик	292	20
10	С. Глоговський (пок.)	346	20
11	Квітка Стецюк	25	19
12	А. Дорошенко	114	19
13	М. Сорока	136	19
14	Марія Дейчаківська	233	19
5	М. Семків	379	19
16	Анна Гарас	47	18
17	Р. Татарський	94	17
18	М. Кігічак	240	
18	М. Кігічак	240	17
19	І. Чопко	271	17
20	Текля Мороз	465	17
21	Віра Баніт	473	17
22	С. Горалевський	106	16
23	А. Джула	161	15
24	Й. Ярема	372	15
25	Б. Зорич	432	15
26	М. Шпитко	489	15
27	Т. Бутрей	164	14
28	П. Щерба	173	14
29	Віра Напора	291	14
30	В. Шмагло	336	14
31	Олександра Дольницька	434	14
32	А. Кушнір	83	13
33	А. Іванюк	106	13
34	Стела Раєн	171	13
35	Ю. Гавришків	283	13
36	С. Мотрович	295	13
37	О. Продивус	356	13
38	Олена Олек	22	12
39	М. Шеремета	70	12
40	П. Прокопенко	89	12
41	І. Пригода	200	12
42	Анна Ремік	238	12
43	В. Гавриляк	316	12
44	П. Шевчук	13	11
45	Я. леськів	133	11
46	Г. Корбяк	146	11
47	П. Аркотин	261	11
48	Д. Ґалонжка	307	11
49	В. Гетманський	374	11
50	Р. Припхан	399	11
51	Марія Кульчицька	8	10
52	П. Головачук	42	10
53	Юлія Демчук	70	10
54	Я. Базюк	175	10
55	О. Чабан	242	10
56	С. Кравець	277	10
57	С. Левицький	442	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИПНЯ 1977 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднав членів
1	51	Чікаго, Ілл.	44
2	153	Філядельфія, Па.	38
3	106	Чікаго, Ілл.	29
4	163	Філядельфія, Па.	28
5	78	Майнерсвилл, Па.	27
6	233	Лорейн, Огайо	24
7	59	Бріджпорт, Конн.	23
8	121	Ром, Н. Й.	22
9	120	Аліквіппа, Па.21	21
10	292	Детройт, Міч.	21
11	346	Клівленд, Огайо	21
12	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	20
13	88	Керґонксон, Н. Й.	20
14	204	Ню Йорк, Н. Й.	20
15	83	Філядельфія, Па.	19
16	136	Палатайн, Ілл.	19
17	379	Чікаго, Ілл.	19
18	47	Бетлеґем, Па.	18
19	336	Клівленд, Огайо	18
20	94	Гамтрамк, Міч.	17
21	240	Клівленд, Огайо	17
22	271	Елмайра, Н. Й.	17
23	277	Гартфорд, Конн.	17
24	473	Монтреаль, Квібек	17
25	465	Ляшин, Квібек	16
26	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	15
27	89	Рочестер, Н. Й.	15
28	161	Ембридж, Па.	15
29	175	Детройт, Міч.	15
30	372	Плейнфілф. Н. Дж.	15
31	432	Торонто, Онт.	15
32	489	Ню Йорк, Н. Й.	15
33	42	Пассейк, Н. Дж.	14
34	164	Бервик, Па.	14
35	173	Вілмінґтон, Дел.	14
36	291	Клівленд, Огайо	14
37	295	Акрон, Огайо	14
38	434	Монтреаль, Квібек	14
39	32	Філядельфія, Па.	13
40	103	Мілвокі, Виск.	13
41	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
42	238	Бостон, Масс.	13
43	283	Обирн, Н. Й.	13
44	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
45	356	Омага, Небраска	13
46	364	Клівленд, Огайо	13
47	22	Чікаго, Ілл.	12
48	133	Нюарк, Н. Дж.	12
49	146	Детройт, Міч.	12
50	307	Бостон, Масс.	12
51	316	Рочестер, Н. Й.	12
52	375	Філядельфія, Па.	12
53	13	Вотервліт, Н. Й.	11
54	76	Нюарк, Н. Дж.	11
55	261	Вільямставн, Н. Дж.	11
56	374	Бостон, Масс.	11
57	399	Чікаго, Ілл.	11
58	8	Йонкерс, Н. Й.	10
59	113	Дерри, Па.	10
60	114	Чікаго, Ілл.	10
61	221	Чікаго, Ілл.	10
62	242	Фраквілл, Па.	10
63	325	Бруклин, Н. Й.	10
64	340	Нюарк, Н. Дж.	10
65	442	Торонто, Онт.	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНАСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ В ЛИПНІ 1977 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбав у липні	Сума забезпечення	в тому АДД	Разом у 1977 р.
	ОКРУГА АЛЛЕНТАВН				
44	М. Шеска	1	$ 2,000		4
47	Анна Гарас	3	7,000		18
	Разом:	4	$ 9,000		
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
34	Л. Блонарович	3	$ 23,000		4
320	І. Малко	4	4,000		5
337	Е. Притула	1	500		4
	Разом:	8	$ 27,500		
	ОКРУГА БОСТОН				
238	Анна Ремік	1	$ 1,000		
	П. Мороз	1	1,000		13
307	Д. Ґалонжка	4	3,500		12
	Разом:	6	$ 5,500		
	ОКРУГА БОФФАЛО				
149	Марія Дикий	1	$ 2,000		1
304	Марія Гнатик	2	1,000		
	В. Оріховський	1	5,000	1 АДД	3
	Разом:	4	$ 8,000	1 АДД	
	ОКРУГА ЧІКАҐО				
22	Олена Олек	3	$ 30,000		12
51	М. Ольшанський	5	21,000	4 АДД	44
103	А. Дорошенко	13	13,000		13
106	А. Іванюк	3	7,000		29
114	А. Дорошенко	1	1,000		
	М. Ткачук	1	1,000		10
125	Ґльорія Пащин	1	5,000	1 АДД	7
136,	М. Сорока	14	46,000	6 АДД	19
220	Е. Блідий	3	3,000		5
221	М. Карачевський	2	15,000	1 АДД	10
379	М. Семків	3	3,000		19
339	Р. Припхан	6	11,500	1 АДД	11
472	Стефанія Кочій	1	5,000	1 АДД	2
	Разом:	56	$ 161,500	14 АДД	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
102	М. Бобечко	3	$ 12,000	1 АДД	5
180	Ґеновефа Жеребняк	1	5,000	1 АДД	6
222	Я. Кришталович	1	5,000		1
233	Марія Дейчаківська	6	36,000	3 АДД	24
240	М. Кігічак	1	1,000		17
291	Віра Напора	2	6,000	1 АДД	14
295	С. Мотрович	1	1,000		
	С. Москалюк	1	1,500		14
336	В. Шмагло	3	15,000	3 АДД	18
346	Я. Фішер	1	5,000	1 АДД	21
364	Ольга Бик	1	1,000		13
	Разом:	21	$ 88,500	10 АДД	
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
75	Б. Верещинський	2	$ 6,000	1 АДД	4
146	Г. Корбяк	1	2,000		12
174	А. Слюсарчук	1	5,000	1 АДД	1
292	П. Федик	2	5,000		21
341	І. Хрін	1	1,000		1
	Разом:	7	$ 19,000	2 АДД	
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	3	$ 11,000	2 АДД	
	І. Принада	1	1,000		20
70	М. Шеремета	1	5,000	1 АДД	15
270	С. Островський	2	2,000		7
286	Павлина Балютанська	1	1,000		3
287	Б. Ясінський	1	1,000		
	І. Принада	1	1,000		13
	Разом:	10	$ 22,000	3 АДД	
	ОКРУГА МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	1	$ 1,000		2
385	Я. Карпяк	1	5,000		3
	Разом:	2	$ 6,000		
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$ 1,000		14
448	Ольга Плешкевич	1	10,000		5
465	Текля Мороз	6	14,000	2 АДД	10
	Разом:	8	$ 25,000	2 АДД	
	ОКРУГА НЮАРК				
3	Д. Слободян	1	$ 1,000		1
14	М. Отрок	1	2,000		3
27	В. Сенежак	1	1,000		5
172	В. Осадчук	1	1,000		
371	Ю. Баранюк	2	7,000	1 АДД	9
	Разом:	6	$ 12,000	1 АДД	
	ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН				
52	Пилипець	1	$ 1,000		1
59	Т. Сливінський	9	29,000	4 АДД	23
277	С. Кравець	1	1,000		17
414	І. Телюк	1	1,000		8
	Разом:	12	$ 32,0004	АДД	
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
6	І. Пециляк	2	$ 10,000	2 АДД	5
8	Марія Кульчицька	3	7,000	1 АДД	10
19	Р. Голіят	3	3,000		3
86	І. Сєрант	1	500		
88	В. Квас	7	14,000	2 АДД	
	Р. Чучкевич	6	6,000		20
184	Б. Дастовецький	4	4,000		4
200	І. Пригода	4	12,000	1 АДД	1
204	В. Палідвор	5	20,500	2 АДД	20
325	В. Цюпа	6	30,000		10
489	М. Шпитко	3	13,000		15
	Разом:	44	120,000	8 АДД	
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
416	В. Дідюк	1	$ 5,000		1
427	П. Дяків	1	1,000		6
458	Д. Пищ	1	10,000		3
	Разом:	3	$ 16,000		
	ОКРУГА ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	4	$ 14,000		14
64	І. Бурній	2	2,000		2
	Разом:	6	$ 16,000		
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	4	$ 20,000	3 АДД	9
344	Олександра Яворська	1	1,000		4
372	О. Ярема	4	10,000		15
	Разом:	9	$ 31,000	3 АДД	
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
32	М. Хомин	2	$ 6,000		13
45	М. Пришляк	4	6,000		6
83	А. Кушнір	2	2,000		19
116	С. Шилькевич	1	1,000		2
153	І. Скіра	6	19,500	2 АДД	38
163	Т. Дуда	3	5,000		28
173	П. Щерба	1	1,000		14
216	Б. Одежинський	1	500		3
237	М. Крика	1	5,000	1 АДД	2
ыцў	Е. Барилка	4	4,000		9
321	Д. Чук	1	1,000		3
339	І. Принада	1	1,000		1
362	Ф. Петрик	2	1,000		5
388	С. Шевченко	1	5,000		2
430	І. Кнігницький	3	7,000		6
	Разом:	33	$ 65,000	3 АДД	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
53	Д. Головатий	3	$ 3,000		8
56	П. Когут	3	5,000		7
63	М. Турко	1	1,000		9
91	Патриція Борден	3	3,000		3
96	М. Драпала	1	5,000		7
120	В. Рефт	1	500		21
161	А. Джула	4	4,000		15
276	С. Іваницький	3	3,000		9
	Разом:	19	$ 24,500		
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
89	П. Прокопенко	7	$ 26,000	3 АДД	15
217	Т. Кубарич	1	1,000		8
316	В. Гавриляк	1	1,000		
367	В. Попович	1	1,000		3
	Разом:	10	$ 29,000	3 АДД	
	ОКРУГА СКРЕНТОН				
21	В. Оріховський	4	$ 4,000	4	

(Закінчення на стор. 5-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ В П'ЯТНИЦЮ, 8 ЛИПНЯ 1977 РОКУ В ПРИМІЩЕННІ ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ

Участь у засіданні взяли: головний предсідник Иосип Лисогір, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган.

1. ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Засідання відкрив о годині 1.45 по полудні і ним проводив головний предсідник Иосип Лисогір. Він запропонував наступний порядок нарад цього засідання:

1. Відкриття засідання.
2. Затвердження протоколу попереднього засідання Г.Е.К.
3. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора „Свободи".
4. Участь УНСоюзу в Давфинському Фестивалі.
5. Альманах на 1977 рік.
6. Різне.
7. Закриття засідання.

Запропонований порядок нарад прийнято одноголосно.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ Г.Е.К.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, затверджено одноголосно протокол попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету, яке відбулося 4-го квітня 1977-го року.

3. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ"

Звідомлення головного касира Уляни Дячук

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звітування про наступні інвестиційні кроки, пороблені згідно з рішенням чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету, затруднених у Головній Канцелярії:

Закуплено бонди

		Yield	
100M	Province of Saskatchewan 9% due 2/1/2002	9.3899	$96,250.00
150M	British Columbia Hydro & Power Auth. Ser. EN 8⅜% due 6/15/2007	8.3750	150,000.00
75M	Newfoundland & Labrador Hydro 10% due May 9, 1999/2002	10.1137	74,156.25

Уділено гіпотечну позичку

St. John's Ukrainian Catholic Church, Newark 83-87 Ivy Street & Sanford Avenue	$200,000.00

Закуплено друкрську машину

Varityper	$3,570.00

Закуплено бюрову машину IBM — сортер (на сплати)

IBM Corp. Electronic Data Processing Equipment 083 — Sorter	$83.70

Бонди дозрілі і відкликані

1M	Vermont Yankee Nuclear Power Corp. 9⅝% due 10/1/98	$1,016.10
125M	Kentucky Utilities Co. Ser. "A" 3% due 5/1/77	125,000.00
1M	Georgia Power Co. 11⅝% due 8/1/2000	1,000.00
50M	Ontario Hydro 5% due 4/1/77	50,000.00
75M	Public Service Company of Colorado 2⅞% due 6/1/77	75,000.00
108M	Public Service Electric & Gas Co. of N.J. 12% due 10/1/2004	137,970.00
25M	Central Telephone & Utilities Corp. 9¾% due 12/1/94	26,727.50

На пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, затверджено одноголосно зреферовані інвестиційні кроки.

У своєму дальшому звітуванні головний касир Уляна Дячук подала до відома наступне:

Майно УНСоюзу зросло за перших п'ять місяців 1977 року до суми $41,852,403.— і виказало зріст на суму $702,000. Через виплату дивіденди у висоті понад $505,000, майно з кінцем червня ц. р. впаде до приблизно $41,400,000.

По кінець травня зібрано членських вкладок на суму $1,300,194, що було на $4,000 менше чим в тім самім часі попереднього року. З кінцем червня ц. р. сума зібраних вкладок дала вже приблизно, $1,553,048, що є на майже $9,000 більше чим рік раніше.

Відсотки від бондів дали прибутків у висоті $642,968 і зросли в 1977 році на майже $74,000. Відсотки від гіпотечних позичок впали в цім році на $15,000 та дали суму $90,523.

Прибутки Союзівки були по травень ц. р. на понад $30,000 вищі від прибутків з минулого року та дали суму $83,579.

Прибутки „Свободи" були також вищі. Їх загальна сума $239,511 перевищила суму з попереднього року на приблизно $26,000.

В другім тижні червня ц. р. вислано членам їх дивідендові чеки, як вже згадала попередньо, на суму $505,675. Цього року власники грамот, які в 1976 осягнули 79 літ, або більше, дістали дивіденду у висоті 12-місячної вкладки.

За минулі 44 роки виплачено членам $8,861,000 дивіденди.

Виплати грошових зворотів виказали зріст на 5,000 та дати суму $108,500. Посмертних виплат було на суму $285,073, що було на $23,300 менше, але в червні ц. р. виплачено аж $91,545.00, на $45,625 більше чим у червні 1976 року. Згинули три члени в автомобілевих випадках і виплачено їх дві акцидентові грамоти, по $5,000.— кожна.

За дозрілі вивінувальні грамоти виплачено суму $366,437 на $18,000 менше від попереднього року.

Видатки „Союзівки" дали суму $87,462, а минулого року дали $68,800. Крім цих видатків, по травень цього року видано майже $25,300.— на поправи і перебудову домів, чим збільшено вартість реальності. Для покриття додаткових видатків, перенесено з наших Фондів суму $35,000, які ми сподіємося до кінця сезону „Союзівка" поверне нам, як це було в попередніх роках.

Видатки друкарні дали суму $238,653, на $21,823 більше чим рік раніше. „Свободі" виплачено суму $98,000, що є на $9,000 менше, як попереднього року.

Через звишку у стейтових ставках, пішли вгору всі роди забезпечень, які ми маємо для працівників, чи на наших реальностях.

Платні працівників дали суму $106,277, і зросли на, приблизно, $8,500.

На акцію, яку ми переводили в травні ц. р. у Вашингтоні, ми були приготовані видати не більше, як $15,000.— По сьогоднішній день видано суму $5,631.16 з каси УНСоюзу, тобто 1/3 зі сподіваного видатку. Наші різні акції в обороні дисидентів, та в допомозі їх родинам цього року потягнули за собою такі видатки:

1) Допомога родинам — $1,708,25.
2) Друк Декларації і Меморандум ч. 1, Української Громадської Групи Сприяння Виконання Гельсінкських Угод — $1,533.90.
3) Друк додаткових документів і їх розповсюдження — $1,000.
4) Акція у Вашингтоні — $5,631.16.

Разом виплачено — $9,873.32.

Крім цих сум виплачено $300.00 через УККА на акцію оборони дисидентів під час Конвенції Американських Автомобілевих Юній в Льос Анджелес, Каліф.

Кошти наших різних інших акцій протягом звітового часу були:

I. 21-го травня ц. р., що відбувся на „Союзівці" З'їзд голів Окружних Комітетів. Зворот коштів подорожі виносив суму $1,039.12. Не включені є кошти цих голів, що є заразом членами Головного Уряду і залишилися брати участь у Річних Нарадах. Ще нам не відомі кошти нічлігу на „Союзівці".

II. На початку червня ц. р. відбувалися ґрадуації в Школах Українознавства. Згідно з рішенням Головного Уряду, виплачено відмінникам 85 нагород по 25.00, на загальну суму $2,125.00.

III. В часі від 19-го до 24-го червня, відбувся на „Союзівці" секретарсько-організаційний курс. Кошти переїзду дали суму $2,622.— Передбачаю, що враз із коштами однотижневого побуту на „Союзівці", ці курси будуть коштувати нашу організацію понад $6.100.—.

Звідомлення головного секретаря Володимира Сохана

В першій половині 1977-го року приєднали секретарі та організатори для УНСоюзу 1,477 нових членів, в тому 424 членів у деп. молоді, 810 в деп. дорослих та 243 грамоти акцидентового забезпечення. В перших днях липня до цього засідання наспіло вже до Головної Канцелярії 45 аплікацій на нові грамоти забезпечення. У перших шости місяцях 1977-го року втратив УНСоюз 184 членів внаслідок суспендувань, 446 членів померло, 423 вибрали передчасно грошові звороти, 550 одержали повні виплати за дозрілі грамоти вивінувального забезпечення і 539 членів сплатили повністю вкладки за свої грамоти кляс P-20 та P-65. Це перше півріччя позначилось дещо більшими втратами в членстві внаслідок смертних випадків, зокрема декількома смертними випадками внаслідок нещасливих випадків, та більшим числом передчасних виплат грошових зворотів і дозрілох грамот кляс Е. та Р. Зроблені покищо підсумки руху членства тільки за 5 місяців 1977 року виказали втрату на чисто 309 членів у загальному числі членства, яке включає грамоти виплачені та на безплатному продовженні, та втрату 597 членів у числі активних членів. З кінцем травня 1977-го року нараховував УНСоюз 87,420 членів, з чого активних було 67,732, а решта на виплаченому забезпеченні і на безплатному продовженні. Порівняльні числа стану членства показують, що УНСоюз осягнув вершок свого активного членства у 1967 році, а найбільше число всього членства при кінці 1970-го року. Статистики нових членів за останніх 12 років дають основу сподіватися більшого числа нових членів в другій половині 1977-го року з огляду на Конвенцію у 1978-му році.

До річного засідання Головного Уряду були видруковані та розіслані всім членам Головного Уряду звіти тих урядовців, які прислали свої звіти до Головної Канцелярії навіть два тижні перед початком річного засідання. Досі отримав я вже всі звіти членів Головного Уряду, за вийнятком одного. Резолюції та рекомендації, що їх схвалило річне засідання Головного Уряду, зібрав я та підготовив до друку негайно після закінчення нарад, так що всі вони появилися на сторінках першого числа „Свободи" після річного засідання.

У звітовому часі взяв я теж участь в нарадах голів Окружних Комітетів на „Союзівці" та був викладачем на цілотижневому курсі для секретарів і організаторів, який відбувся на „Союзівці" з участю 28 нових секретарів та організаторів.

Всі праці Рекордового Відділу стараємось виконувати на час, а то і скоріше, завдяки відданій праці і співпраці поміж собою персоналу Рекордового Відділу. Склад цього Відділу все ще треба поповнити кваліфікованою силою зі знанням української та англійської мови. У звітовому часі сплачено повністю набуту два і пів року тому IBM машину, на якій друкуємо виказ членів і виконуємо інші роботи, та набуто новий сортер 083 з комбінованим контрактом винайму і купна його до 36 місяців. Секретарям Відділів розіслано у звітовому часі нове видання статуту УНСоюзу, яке видруковано після того, як всі стейти і провінції, в яких УНСоюз має дозволи на ведення забезпеченевого підприємства, апробували остаточно зміни статуту, затверджені на останній Конвенції.

На запит заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, коли будуть в продажу нові грамоти забезпечення, головний секретар Володимир Сохан відповів, що ці три пляни вже затверджені заб. урядами і всі друки грамот та аплікацій готові, а будуть вони випущені в світ, коли будуть виготовлені інформаційні та пропаґандивні матеріяли. Головний предсідник Иосип Лисогір потвердив, що робимо старання виготовити такі матеріяли.

Звідомлення головного організатора Степана Гавриша

За перших шість місяців придбав УНСоюз 1,477 нових членів, забезпечених на суму $3,721,500. За півріччя 1976 року нових членів було 1,322, а за півріччя 1975 року — 1,376. Піврічну квоту в цьому році виконали досі дві Округи, а саме Бостон і Вілкс Бері, дев'ять Округ виконало квоту на 75% і більше, одинадцять Округ на 50 до 74%, а вісім Округ менше чим на 50%. В числі нових членів веде досі Округа Філядельфії із 182 членами, а за нею ідуть такі Округи: Чікаґо — 151, Клівленд — 134, Ню Йорк та Детройт — 84. Найкращі осяги серед Відділів мали досі: 51-ий в Чікаґо (секр. М. Ольшанський) — 39 членів, 153-ий у Філядельфії (секр. інж. І. Скіра) — 32, 106-ий у Чікаґо (секр. мґр В. Ничай) — 26, 163-ий у Філядельфії (секр. Т. Дуда) — 25, 78-ий у Майнерсвіл (секр. І. Петрунцьо) — 23 члени. Серед секретарів перед ведуть: Михайло Ольшанський із 35 членами, Теодор Дуда — 25, Іван Петрунцьо — 23, Володимир Рефт — 20 і Роман Татарський — 17. Найбільше успішними серед жінок — секретарів Відділів за 6 місяців є Віра Баніт (В. 473) — 17 членів, Квітка Стецюк (. 25) — 16, Анна Гарас (В. 47) — 15, Стела Расн (В. 171) — 13, та Марія Дейчаківська (В. 233) — 13. Серед головних урядовців в членській кампанії перше місце має Іван Одежинський із 40 членами, а за ним ідуть: Анна Гарас — 15, Степан Гавриш — 12, Андрій Джула — 11, Текля Мороз — 11 та д-р Іван Флис — 7. Разом досі головні урядовці приєднали у 1927-му році 119 нових членів. В Канаді 1977-ий рік є одним із найслабших досі років, коли мова про перше півріччя. На квоту 350 членів придбано лише 136 членів, так що вже є недобір за перше півріччя на 214 членів. Серед канадських Округ перед веде Монтреаль із 55 членами (75% здобутих в Канаді членів), далі ідуть: Торонто — 45 членів, Ніяґара — 19 і Захід Канади — 17 членів.

У звітовому часі проведено наступні заходи для посилення членської кампанії: відбуто третю Конференцію Голів Округ на „Союзівці"; влаштовано сьомий центральний секретарсько-організаторський курс на „Союзівці" з участю 28 курсантів, які на закінчення курсу заснували Клюб для здобуття 500 нових членів до кінця цього року; видано два числа „Трибуни УНСоюзу" за місяці травень і червень; ведено акцію Клюбу Десятників, поміщуючи знимки у „Свободі" тих, які вже здобули в цьому році 10 нових членів; ведено дальше акцію, щоб не було ніодного Відділу без нового члена, але досі є ще 182 Відділи, які не придбали ніодного члена; ведено акцію пошукування обласних і постійних організаторів, як теж акцію засновування нових Відділів, але досі безуспішно, бо голосяться тільки кандидати на працю в канцелярії; вдержувано контакти з головами Округ та секретарями Відділів; виплачено грошові нагороди по $25.00 для кращих випускників шкіл українознавства на загальну суму $2,125.00; вислано листи до стипендистів УНСоюзу з пропозицією, щоб вони забезпечилися додатково акцидентовими грамотами — таких листів було 180; замовлено вже стінні календарі УНСоюзу на 1978-ий рік. В останньому часі, вже після проведення успішного секретарсько-організаторського курсу на „Союзівці" погодився стати нашим окружним організатором ред. Богдан Катамай,, який був впродовж 25 років аґентом комерційної забезпеченевої компанії.

Звідомлення заступниці головного предсідника Марії Душник

У звітовому часі я приєднала одного нового члена і маю ряд кандидатів у члени, на приєднанням яких саме працюю. Також стараюся заохотити до організаторської праці урядовців 293-го Відділу, щоб вони теж приєднували нових членів. Для пропаґування членства і забезпечення в УНСоюзі написала я статтю про УНСоюз для журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя", закликаючи членок СУА вступати в члени УНСоюзу. Подібну, дещо скорочену статтю буду старатися помістити також в інших жіночих журналах, а частину цієї статті дам для використання також у „Свободі". Я взяла в тратні участь в акції УНСоюзу у Вашингтоні в обороні людських прав в Україні та українських політичних в'язнів і була на прийнятті для сенаторів і конґресменів у Вашингтоні.

В останньому часі відбула я поїздку по Европі, де впродовж трьох тижнів відвідала осередки українського поселення в шости різних країнах.

Тепер пошукую в імені Жіночого Комітету незаможної дівчини, щоб їй уфундувати побут на дівочому таборі на „Союзівці".

Звідомлення головного директора для Канади сен. Павла Юзика

В першу чергу хочу тут оправдати мою неприсутність на річному засіданні Головного Уряду в травні цього року. Був я в тому часі на нарадах НАТО в Европі, як представник Канади і член Комітету для вільного обміну людьми та інформаціями. Там я мав змогу піднести справи Київської Групи та арештів її членів, як і справу переслідування релігії та українських церков на Україні. Чергове засідання відбудеться в Римі і в ньому я теж братиму участь. Буду теж представником Канади на асамблеї НАТО, яка відбудеться у вересні в Парижі, а потім візьму участь в нараді підкомісії НАТО в Атенах. Поробив я теж старання, щоб парляментарна репрезентація Канади до Београду була поінформована якслід про справи людських прав і Київської Гельсінкської Групи. Є вигляди, що ці репрезентанти будуть твердо боронити цих справ у Београді, бо вони піддержують становище президента ЗСА Картера в обороні людських прав.

Справами УНСоюзу в Канаді за звітовий час не можна і немає чим похвалитися, бо без організатора, без Канадської Канцелярії і без фондів, окремо призначених в бюджеті для Канади, важко було щось зробити. Маємо в пляні скликати засідання Канадського Представництва десь під кінець серпня, коли буде офіційне, чи святочне відкриття Канадської Канцелярії. Тепер підготовляємось до Давфинського Фестивалю, в якому в цьому році зокрема участь УНСоюзу є важною з огляду на відкриття пам'ятника о. Дмитрову з нагоди 80-річчя відправленої ним першої української Служби Божої в Канаді.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, з якою погодився та яку підтримав головний директор для Канади сен. Павло Юзик, вирішено одноголосно вже тепер проголосити вістку про відкриття Канадської Канцелярії, тому що в ній вже урядує постійно представник УНСоюзу перед канадськими властями Богдан Зорич.

Звідомлення заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса

За перше півріччя придбав я вже для УНСоюзу сім нових членів. У звітовому часі мав я честь репрезентувати УНСоюз на посвяченні угольного каменя церкви св. Юрія в Ню Йорку, де на бенкеті вручив чека від УНСоюзу на $1,000, як чергову пожертву УНСоюзу на цю церкву. Був я теж на секретарсько-організаторському курсі, де в часі спільної вечері виголосив доповідь-лекцію про вартість братського життьового забезпечення. Разом з головним секретарем Володимиром Сохaном був я репрезентантом УНСоюзу на Здвизі-Зустрічі Українців Америки і Канади, який відбувся 3-го липня на оселі СУМА в Елленвіл, Н. Й.

Звідомлення головного предсідника Иосипа Лисогора

За перше півріччя 1977-го року мав будинок УНСоюзу разом $757,924.88 приходів та $514,406.99 видатків, так що прибуток з нього виносив $243,517.89. Всі приміщення в будинку вже винаймлені, за вийнятком одного приміщення на першому поверсі для ресторану, чи крамниці. В дану пору має УНСоюз позичені гроші на будинок на суму $1,765,000 від банків та $3,920,000 від членів на боргові зобов'язання, як теж інвестованих своїх грошей на суму $8,000,000. Із прибутку з будинку ми вже повинні рахувати собі відсотки, а навіть частину прибутку вжити на сплату позиченої суми. З цього прибутку вже можна б заплатити УНСоюзові відсотки від позиченої суми, тобто $240,000, а решту $300,000 вжити вже на сплату позиченої суми від УНСоюзу, або дальше сплачувати позичену суму в банках.

На пропозицію заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса, що її піддержала заступниця головного предсідника Марія Душник, вирішено одноголосно заплатити УНСоюзові відсотки від позички від 1-го січня 1977 року, а рештою, наскільки дозволить на те чистий прибуток з дому, зменшувати позичену від УНСоюзу суму.

Після цього головний предсідник Иосип Лисогір продовжував своє звідомлення:

Все ще стараємося через апеляції в судах виграти справу доплати до коштів будови субконтракторам. Після рішення арбітражної комісії в користь субконтракторів та такого ж рішення в їх користь суду ми вносимо апеляцію до Найвищого Суду стейту Ню Джерзі, маючи договір з нашим адвокатом, що в разі програної заплатимо йому тільки кошти на суму не більшу, як $3,000.

Видавництво „Свободи" виказало в першому півріччі цього року кращі приходи і менші видатки. Видатки були менші, тому що в попередньому році мали ми кошти перепровадження „Свободи" і закупу машин. Прихід за Альманах був у цьому році слабий, мабуть тому, що ми з Альманахом були спізнені. Ми наздігнали спізнення публікації „Веселки" і тепер знову збільшилося число її передплатників.

В табелях Організаційного Відділу впадають в очі менші числа нових членів у цьому році в Окрузі Філядельфії, як також по Округах Балтимор, Ню Йорк, Рочестер, Бофало та Трой. Краще, як у попередньому році, працюють організаційно Округи Детройт, Клівленд, Чікаґо та Янґставн, якими тепер опікується обласний організатор Богдан Дечаківський. Секретарсько-організаторський курс на „Союзівці" був добре запланований, в чому заслуга головного організатора Степана Гавриша, і мав цей курс добрих викладачів в особах головного секретаря Володимира Сохана і ред. Богдана Катамая, який починає працювати у Філядельфії і тоді напевно покращають там організаційні осяги.

Рекордовий Відділ працює, як і завжди, під кожним оглядом задовільно. Головний секретар пошукує тепер для цього Відділу секретарки, якої таки дуже потрібно.

У Видавництві „Свобода" слідне поліпшення завдяки тому, що в її праці приступаємо до чимраз більше професійного рівня після вивчення праці на нових машинах. Знимки виходять тепер краще в газеті і преса працює краще. Треба тепер ще тільки приспішити доставу від редакції матеріялів для газети, бо все ще дістає друкарня матеріяли після 9-ої години ранку, а нам треба приспішити друк газети, щоб поспіти із надаванням її на пошту відповідно до устійнених годин.

Господарка „Союзівки" за шість місяців цього року краща, як у попередньому році, коли мова про приходи. Але зроблено теж у цьому році інвестиції в „Союзівку", переводячи певні перебудови і направи. На жаль, реклама „Союзівки" у „Свободі" не є такою, якої нам потрібно. Ми повинні у „Свободі" ставити вістки і реклями про імпрези на „Союзівці" на першому місці. З повним успіхом почались на „Союзівці" табори. На тенісовому таборі було 50 учасників, на дитячому таборі було 29 хлопців, на курс танців зголосилося 21 дітей, а на дівочий табір вже маємо 23 зголошень. На Курс Українознавства вже зголосилося 30 студентів і сподіємося, що їх буде ще більше. В часі вікенду 4-го липня було на „Союзівці" багато молоді, серед якої чимало зовсім нових облич.

Ми продовжуємо наші старання про фінансування дому сеньйорів на „Союзівці" коштами держави. Ми внесли відповідну аплікацію у Вашингтоні з підписами всіх членів Головного Екзекутивного Комітету і тепер чекаємо на розглянення нашої аплікації. З поміж 1,500 аплікацій повинно б 300 дістати апробату та фінанси від держави. В Кергонксоні вже ведемо переговори про постачання води до цього дому сеньйорів і маємо в пляні вертіти криницю, коли не можна буде купити постачання води в місцевій компанії.

Вже спроваджується до нашої Української Будівлі фірма Раквел Інтернейшенел, яка раніше винаймала ці приміщення і платить за них чинш ще від 1-го січня 1977 року. Ще тільки не є заповнений, хоч вже винайманий, наш 12-ий поверх.

З продажем нашого старого будинку Головної Канцелярії ми мусіли здержатися, тому що сусідній до нього старий будинок при 77 Гренд Стріт, якого ми разом продавали, хочуть проголосити історичною пам'яткою, тому що там мав колись мешкати винахідник льокомотиви (паровова) Фултон. Чекаємо, аж ця справа вияснеться. Ми погодилися на пропозицію стейту стати спонзорами мешканевого будинку при 133 Гренд Стріт, який мають за державні кошти перебудувати, а УНСоюз ним адміністрував би без вкладу від себе грошей, так як це сталося із мешканевим будинком „Полус Гук".

Хочу ще тут подати до звіту інформацію про успіх нашої акції оборони людських прав і дисидентів у Вашингтоні. Багато праці вклали в те д-р Мирон Куропась, проф. Тарас Шмаґала та Євген Іванців і їм за це належиться признання та подяка. Ми будемо цю акцію продовжувати, користаючи із нав'язаних контактів із сенаторами та конґресменами.

Я є членом Комісії Стейтового Парку Свободи, складеної із визначних діячів та екзекутивних урядовців різних підприємств стейту Ню Джерзі. Вже почалась реалізація пляну побудови цього парку і 35 акрів землі цього парку вже загосподарено. Ми мали недавно наради цієї Комісії в нашому будинку та гостили членів Комісії українською перекускою, при чому поінформували їх про справи українського народу.

Головний директор для Канади сен. Павло Юзик висловив своє захоплення поступом господарки Української Будівлі та винаймом приміщень і ствердив, що це є вислідом інтенсивної праці головного предсідника Иосипа Лисогора і його заслугою є те, що маємо такі успіхи.

Звідомлення головного редактора Антона Драгана

Головні проблеми, про які інформує „Свобода" своїх читачів, відносяться до нашої ситуації, так в Україні, як і серед українців у Вільному Світі, які ведуть акції допомоги українському народові, та до справ еврокомунізму. Міжнародні наради в Београді притягають нашу увагу з огляду на актуальні там справи оборони людських прав. До Београду вислали своїх представників три українські організації: Вашингтонська група слідкування за виконанням гельсінкських постанов, Комітет оборони совєтських політичних в'язнів та Антибільшовицький Бльок Народів. Вашингтонська група ставить домагання, щоб у нарадах в Београді брали участь представ-

(Закінчення на ст. 6-ій)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Христофор Турчин, син Стефана і Френсіс Турчинів, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергоксоні, Н. Й. Вписала Христофора в члени УНСоюзу його бабуня Катерина Турчин.

Маркіян Олександер Білас, новий член 414-го Відділу УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн. Вписала Маркіяна в члени УНСоюзу його бабця Галя Білас.

Євген Йосиф Марків мол., син Лідії та Євгена Марків, новий член 268-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписала в члени УНСоюзу свого внука Євгена бабуня пані Ольга Терлецька.

Христина Гелен Бридун, доня Гелен та Івана Бридунів, нова членка 275-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж. Вписали в члени УНСоюзу її дідусь та бабуня Василь і Марія Бридуни.

Орест Колибабюк, син Григорія та Анни Колибабюк, новий член 216-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії. Роман закінчив з відзначенням Сентрал Гайскул та Нашу Українську Школу, за що дістав від УНС грошову нагороду. Він є членом СУМА та змагуном футбольної команди „Тризуба".

Петро Турчин, син Стефана і Френсіс Турчинів, новий член 88-го Відділу УНСоюзу, в Керґоксоні, Н. Й. Вписала Петра в члени УНСоюзу його бабуня Катерина Турчин.

Тома Турчин, син Стефана і Френсіс Турчинів, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, Н. Й. Вписала Тому в члени УНСоюзу його бабуня Катерина Турчин.

Катруся Анна Клявс, доня Іванни та Давида Клявс, нова членка 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегемі, Па. Вписала в члени УНСоюзу свою внучку Катрусю бабуня Ірена Бачинська.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ОКРУГА ШАМОКИН

78	І. Петрунцьо	4	$ 5,000		27
164	Т. Бутрей	7	29,000	4 АДД	14
Разом:		**11**	**$34,000**	**4 АДД**	

ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА

121	В. Кобіто	7	$ 12,500	1АДД	22
330	І. Мартинюк	1	1,000		1
484	В. Запаранюк	4	4,000		8
Разом:		**12**	**$ 17,500**	**1 АДД**	

ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)

402	Т. Бутрій	2	$ 10,000	1 АДД	5
407	В. Шаран	1	1,000		2
432	Б. Зорич	1	2,000		15
464	М. Хомин	1	1,000		1
469	К. Чорномаз	1	2,000		2
Разом:		**6**	**$ 16,000**	**1 АДД**	

ОКРУГА ТРОЙ

13	П. Шевчук	1	$ 1,000		11
57	М. Савків	2	2,000		8
266	Ольга Челюсняк	2	6,000		8
Разом;		**5**	**$ 9,000**		

ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ

169	В. Стефурин	1	$ 5,000		2

ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Канада)

421	Б. Корчинський	3	$ 12,000	1 АДД	9

ОКРУГА ВУНСАКЕТ

122	М. Попович	1	$ 1,000		1
206	Л. Гардінг	4	16,000	2 АДД	8
Разом:		**5**	**$ 17,000**	**2 АДД**	

ОКРУГА ЯНҐСТАВН

348	Марія Макар	1	$ 5,000	1 АДД	4

ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНА

323	М. Білик	1	$ 5,000		3
56	О. Продивус	4	10,000		13
Разом:		**5**	**$ 15,000**		

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

ПРОВОКАТИВНА КНИЖКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мостійник" як „українські шовініст". Ось так виглядає „авторитетна історія українських погромів", які на думку автора були найбільш жорстокими в історії людства.

Цікаво, хто має рацію, автор „Погромника", чи автор широковідомої і наукової праці „Діяспора" — Вернер Келлер? Келлер доводить, що явища антисемітизму і погромництва були найбільше поширеними і жорстокими на Заході. У Франції широко лунав клич „Підливайте кров'ю жидів дерева свободи". В Еспанії прилюдно палили жидів. Він описує подібні переслідування жидів, що відбувались в Австрії, Німеччині, Англії та інших країнах Заходу. Корінь погромів жидів за Хмельницького бачить він не в расі чи релігії, а бачить в ролі, яку тоді сповняли жиди. Вернер Келлер не тільки начитався, але й пам'ятає процес за вбивство Петлюри. В додатку він є правником, але він навіть не згадує тих „найбільших в історії людства погромів Петлюри". Про них також не згадує визначний знавець історії тоталітаризму і антисемітизму — д-р Ганнг Арендт в її великій праці „Походження тоталітаризму", в якій ця авторка також широко розглядає погроми жидів.

Вернер Келлер пише, що козаки Хмельницького жорстоко розправлялись з жидами так само, як і з поляками і їхніми ксьондзами. В 1971 р., пишучи серію статтей друкованих в „Свободі" про переклад названої книжки Келлера на англійську мову, автор цих рядків, між іншим, писав:

„Думаю, що це останнє наведене ствердження Келлером може бути ключевим роз'ясненням для читача, а для українця навіть розрадою в тій сумній трагедії. Розрадою, що наші предки виявляли жорстокість не в імені расової ненависти та звироднілих філософій, а робили це відрухово в лютому гніві за довголітню наругу і зневагу".

Якщо б український нарід справді був таким жорстоким як це представляє Фрідман, автор „Погромника", то в Україні не розмножилось би так багато жидів, а фактом є, що ні в одній країні Східньої Европи так багато жидів не було, як в Україні. Цей факт також заперечує апріорні виводи автора.

Недавно, довелось мені простудіювати незвичайно цінну наукову працю д-ра Михайла Палія про Нестора Махна, і я звернув особливу увагу на те, що навіть той анархист нападав на колонії менонітів і гуттенітів, але нападав на них не тому, що їхні мешканці були менонітами і гуттенітами, а тільки тому, що вони були упривілейованими серед гнобленого населення України і не були з народом, серед якого їм незвичайно добре жилось.

Однак, поки в Україні можна буде писати про Петлюру правду, треба тепер на еміграції написати про нього монументальну працю, яка на основі документів і ще живих свідків представить його таким яким він був, а саме, як незвичайно шляхетну людину, яка боролась за визволення свого народу.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Платне пол. огол. *Платне пол. огол.*

Основано новий...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

назвати Відділ ім. Лесі Українки; а порядкове число для Відділу 212 призначила Головна Канцелярія.

В імені Екзекутивного Комітету УНС щиру подяку за заснування нового Відділу, а відтак побажання дальших успіхів обраній Управі склали головний предсідник Йосип Лисогір і головний організатор Степан Гавриш, які були присутніми під час нарад. Також присутнім на нарадах був головний радний проф. Тарас Шмагала, який присутнім був в товаристві Йосипа Лисогора.

До нового Відділу приступило 16 членів — основноположників, забезпечених на 48,000 дол. Новообрана секретарка пані Анна Баранкевеч запевнила представників Головної Канцелярії, що до кінця року членство Відділу подвоїть. Відтак, як господиня дому, запросила всіх присутніх на гостину, під час якої до пізньої ночі продовжувано дискусію на союзові теми.

Ділимося сумною вісткою з Українським Громадянством, що в середу, 31-го серпня 1977 року, після тяжкої недуги відійшов у Вічність, на 80-му році життя

бл. п.

ІВАН КАЗИМИРОВИЧ ШАБЕЛЬСЬКИЙ

ІНЖЕНЕР-ЕКОНОМІСТ

кол. адмін. хорунжий Армії УНР, член багатьох громадсько-політичних організацій, довголітній член Дирекції та працівник Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ" в Джерзі Ситі, Н. Дж.

ПАНАХИДИ відбудуться в четвер і п'ятницю, 1-го та 2-го вересня ц. р., о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Ave., Irvington, N.J.

ПОХОРОН відбудеться з того ж заведення в суботу, 3-го вересня 1977 р., о год. 8:30 ранку на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дирекція і Члени Кооперативи „Самопоміч" в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Управа Відділу Українського Лікарського Товариства Нової Англії

ділиться сумною вісткою, що в середу, 31-го серпня 1977 року, нагло помер

бл. п.

Д-р ПЕТРО ХУДОЛІЙ

на 59-му році життя.

Полишив в смутку Дружину і двох Синів.

Опечаленій Родині Покійного висловлює глибоке співчуття —

Управа Відділу УЛТПА

В ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ.

З безмежним жалем і смутком повідомляю Рідних, Приятелів і Знайомих, що

13-го вересня 1977 року

відправиться

СЛУЖБА БОЖА

в Українській Католицькій Церкві Богоявлення, Картер вул., Рочестер, Н. Й.

за мого Дорогого БРАТА

бл. п.

ІЛЯРІОНА ОСЕЦЬКОГО

санітарного поручника, члена Окружної Команди УВО, члена ООЧСУ і члена перших пластових гуртків.

Горем прибита —

сестра ОЛЬГА

Всечесному Духовенству, Військовикам, численним Приятелям мого БРАТА

св. п.

ОЛЕКСАНДРА РАЗУМОВА

— усім, що взяли участь у Його похороні і Панахиді та виявили, — відвідинами, квітами, прощальними словами, листами, щедрими пожертвами, — любов до Нього і спочуття мені —

СЕРДЕЧНО ДЯКУЄ

Олена Коровицька з Родиною

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі ст. 4-ої)

ники України. Треба робити дальші старання і маємо на це вигляди, що дійде до консолідації цих акцій, як і до загальної консолідації української політичної еміграції. З усіх громад доходять до нас часті вістки про втечу людей від громадського життя. Цій небезпечній тенденції треба завчасу запобігти. В Церкві затихають антагонізми, що теж приведе до консолідації всіх наших сил.

Важливою для нашого народу є справа українського шкільництва, яке потребує підтримки. Тому й участь УНСоюзу в Ню Йорку та других осередках в акціях нагород визначним випускникам шкіл українознавства є корисною.

Також в останньому часі започатковано в Америці кампанію збереження родини, як основи здорового суспільства. В цій ділянці нам також треба присвятити цим справам більше уваги для збереження наших родин, громад та української спільноти.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що її піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, вирішено одноголосно прийняти всі звіти членів Головного Екзекутивного Комітету та головного редактора „Свободи".

4. УЧАСТЬ УНСОЮЗУ В ДАВФИНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував про підготовку участи УНСоюзу в Давфинському Фестивалі. Вже готове погруддя о. Дмитрова, що його вирізьбив мистець Молодожанин (Мол). Поставлення пам'ятника допильнує голова Головної Контрольної Комісії мґр Іван Геврик разом з мистцем та з п. Шевчуком. Брошурка авторства д-ра Михайла Марунчака про поїздку о. Нестора Дмитрова да Західньої Канади та відправлення там першої української Служби Божої буде вкоротці готова. Саме тепер підготовляється переклад цього матеріялу на англійську мову. Він буде спершу поміщений у „Свободі" та в „Українському Тижневику", з яких по 2,000 примірників будуть переслані до Давфину. Крім цього буде видрукована спеціяльна брошурка в обох мовах, для роздачі її учасникам святкувань у Давфині та посв'ячення пам'ятника о. Дмитрову з нагоди 80-річчя відправлення там першої Служби Божої.

Головний директор для Канади сен. Павло Юзик повідомив, що він вже попросив митрополита УКЦ в Канаді Владику Максима Германюка і дістав від Владики згоду на те, що він відправить Архиєрейську Службу Божу перед Хрестом Свободи. Головний директор для Канади сен. Павло Юзик запропонував, щоб включити до представництва УНСоюзу на ці імпрези головного предсідника Йосипа Лисогора. Цей внесок доповнив головний предсідник Йосип Лисогір пропозицією, щоб призначити теж репрезентантом УНСоюзу головну радну Теклю Мороз, пов'язуючи її поїздку із кількаденним її побутом там для організаційної праці. Головний предсідник Йосип Лисогір додав, що там у Давфині в часі імпрез не можна буде відбути нарад Канадського Представництва.

Головний предсідник Йосип Лисогір повторив внесок головного директора для Канади сен. Павла Юзика із своїм доповненням, щоб делеґація УНСоюзу до Давфину складалася з головного директора для Канади сен. Павла Юзика, голови Головної Контрольної Комісії мґра Івана Геврика, головного предсідника Йосипа Лисогора і головної радної Теклі Мороз. Цей внесок піддержав заступник головного предсідника д-р Іван Флис, після чого його прийнято більшістю голосів.

5. АЛЬМАНАХ НА 1977 РІК

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що матеріяли для цьогорічного Альманаху вже складені і він міг би появитися вкоротці. Він попросив головного редактора Антона Драгана подати про стан справи докладніші інформації.

Головний редактор Антін Драган повідомив, що Альманах може бути готовий до висилки у вересні, числячи, що на друк та переплетню буде потрібно разом 6 тижнів часу. Він запропонував дві альтернативи: видати тепер спізнений Альманах на 1977-ий рік, або видати один Альманах за два роки 1977 і 1978 в люксусовій книзі із календарією 1978-го року. Він висловився за другою альтернативою, але заявив, що остаточне рішення в цій справі залишає Головному Екзекутивному Комітетові. Головний предсідник Йосип Лисогір заявив, що цей Альманах міг би бути готовим до вислки вже 10-го серпня. Після додаткових голосів у дискусії головного директора для Канади сен. Павла Юзика і головного редактора Драгана заступниця головного предсідника Марія Душник запропонувала публікувати Альманах на 1977-ий рік. Її внесок піддержав головний директор для Канади сен. Павло Юзик, після чого його прийнято більшістю голосів.

6. РІЗНЕ

Заступник Головного предсідника д-р Іван Флис пригадав головному редакторові Антонові Драганові та головному предсідникові Йосипові Лисогорові, що обрана спеціяльна комісія для поладнання непорозумінь між Головним Екзекутивним Комітетом та головним редактором просила їх обох прислати їй на письмі свої завваги і побажання, щоб комісія могла перевірити ці справи і винести певні рекомендації. Головний предсідник Йосип Лисогір звернув увагу, що він не обіцював такого письма, але готовийй подати на письмі виснення до порушених справ головним редактором. Але після того, як головний редактор відтягнув свій звіт, він не має покищо на що давати своїх вияснень. Тому головний редактор повинен написати тепер свій новий звіт, до якого він (головний предсідник) зможе тоді зайняти становище. Головний редактор Антін Драган пригадав, що він відтягнув свій звіт тимчасово (фор де тайм біїнг), тобто просив, щоб тимчасово вважати його недійсним, а після перевірки цього непорозуміння комісія буде рекомендувати, який звіт має скласти головний редактор. Заступник головного предсідника д-р Іван Флис ствердив, що на річному засіданні головнийй редактор погодився змінити свій звіт так, як його попросить комісія. Коли комісія не має нічого більше, крім звіту головного редактора, який був відтягнений, комісії не залишається нічого іншого, як заповісти обом сторонам, що вона прибуде у наступну п'ятницю на перевірку цієї справи. Головний предсідник Йосип Лисогір заявив, що він погодився на комісію тільки на тій підставі, що головний редактор Антін Драган відтягнув свій звіт.

На прохання заступника головного предсідника д-ра Івана Флиса головний секретар Володимир Сохан подав склад комісії (д-р Іван Флис, проф. Тарас Шмагала, д-р Богдан Гнатюк і д-р Іван Скальчук) та обіцяв прослухати запису на стрічці про постанови у справі цієї комісії та її завдань поладнати існуючі непорозуміння і переказати їх заступникові головного предсідника д-рові Іванові Флисові.

7. ЗАКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

На пропозицію головного секретаря Володимира Сохана, що її піддержав головний організатор Степан Гавриш, головний предсідник Йосип Лисогір закрив наради цього засідання о годині 5.15 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

Після офіційного закриття нарад заступниця головного предсідника Марія Душник розповіла про свою поїздку і враження з відвідин Голляндії, Бельгії, Польщі, Югославії (Београду), Італії та Британії.

„НЕ ВІРЮ РОСІЙСЬКИМ"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

зібрання творів ч. 36, ст. 360).

Коли цей договір зміцнювали підписами, мені було два роки, а Левка Лук'яненка ще не було на світі — він народився тоді, коли Сталін почав колективізацію. Сьогодні, відбувши п'ятнадцятьрічний строк ув'язнення, Лук'яненко вернувся до рідного Чернігова, де живе під наглядом. Незабаром повинен скінчитися 13-річний строк ув'язнення мого однолітка — Святослава Караванського. А Валентин Мороз, Вячеслав Чорновіл, Василь Лісовий, Олександер Сергієнко і сотки інших все ще моряться в тюрмах, концтаборах і психіятричних лікарнях. За що? А тільки за те, що повірили: ми добровільні союзники. Наша мова така ж радянська як і російська. А якщо це не так, тоді й поняття „радянський" стає неприродне і несприятливе...

До війни я служив у дивізії НКВД, яка охороняла уряд. Під час війни я був політруком роти в заблокованому Ленінграді. Я все вірив і вірю у щирість російських людей. Але я не вірю російським шовіністам — це вони обернули священний договір України з Росією у нікчемний клаптик паперу.

В ООН Україна є репрезентована як суверенна держава. Але 1 січня 1976 року в Гельсінках зібралися голови урядів, щоб підписати найважніший документ нашої доби — Кінцевий акт договору у справах безпеки і співпраці в Европі. Чи хтось з них згадав, що на зібранню не була репрезентована одна з великих европейських держав — багатострадальна Україна? Мабуть, світ давно вже переконався, що членство України в ООН, це сталінська тактика, що її успадкували нові керівники Росії. Бо ж на Заході й досі називають нашу багатонаціональну країну — Росія. І ця закореніла традиція — це вода на млин російських шовіністів.

Щоб якось відмітити цю вопіющу несправедливість, 9 листопада 1976 року в Києві створилась українська група сприяння виконанню Гельсінкських угод. До неї увійшли відомий український письменник Олесь Бердник, юрист Левко Лук'яненко, який повернувся з ув'язнення, мікробіолог Ніна Строката і матір в'язня сумління Олександра Сергієнка, — Оксана Мешко. Вона, подібно як і О. Бердник була в'язнем беріївських таборів. (Юрист Іван Кандиба, який відбув 16 років ув'язнення, почувши в радіо про постання Групи, висловив бажання стати її членом — М. Р.).

На прохання українських однодумців, погодився бути представником нашої Групи в Москві генерал Петро Григоренко. Про його довгорічне ув'язнення в спеціяльних психіятричних лікарнях — відомо усьому світові. Поміж членами Групи, покищо тільки мене одного оминув цей гіркий досвід — мене тільки вилучили з партії і Спілки письменників. Звичайно, це позбавило мене можливости друкувати свої твори, але у наших умовах така кара вважається невеликою.

І ось хтось вирішив внести поправки в мою долю — відразу після створення Групи — вночі 10 листопада, у вікна моєї квартири полетіли цегли. Гострі й важкі — вони були призначені на мою голову. Але мене якраз не було вдома. Одна з цегол поранила Оксану Мешко — матір в'язня Владимірської тюрми. Сусіди кажуть, що дім здригався від гуркоту кілька хвилин. Думали — землетрус. Міліція, звичайно, нікого не зловила і списати протокол відмовилася. Офіцер міліції сказав, що цій „невеликій події" не треба уділяти великої уваги, — „нікого ж не забили". Так ось сказав!...

Я живу за містом, в безлюдному лісі. Сюди приїжджають визначні особи полювати на кабанів. Я цілком не маю бажання, щоб трапилася подія, яка з точки зору київської міліції, заслуговує на увагу — і тому звертаюся до людей доброї волі: підтримайте нас добрим словом!

Наша Група не має ніяких політичних цілей, наше завдання виключно гуманітарне: сприяти виконанню Гельсінкських угод у ділянці людських прав. Але ми не можемо обійти національне питання: більшість українських політв'язнів засуджено за вигаданий або справжній націоналізм. І якраз цього українського націоналізму найбільше лякається влада, що вважає себе радянською!

В повідомленнях про створення нашої Групи, десь появилося, що ми, мовляв, є „відділом" Московської групи сприяння виконанню Гельсінкських угод. Це неправильно. Наші відносини є побудовані на приязні й співпраці, але не на підлеглости. Найприкріше, що українці і росіяни, це дійсно братні народи. А наші сусідські відносини псує великодержавний шовінізм. Але ми відважно нав'язуємо дружні зв'язки з московськими демократами.

З-під товстого льоду скутої духовности, несміливо просуває голову ще одна дитина Свободи. Чи знищать її по-варварськи, чи вижиє вона, — це залежить від вас, людей доброї волі!

14 листопада 1976

Микола Руденко

Персонал Гельсінкської...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

постанов того домовлення. Проте — зазначено в меморандумі — ці розбіжності повинні бути полагоджені шляхом переговорів у Вашінгтоні та у столицях Західньо-европейських союзників протягом серпня.

Вказуючи і на здобутки і недоліки, персонал Комісії ЗСА вважає, що в такий спосіб сиґнатори Гельсінкської угоди можуть запевнити, що постанови того домовлення будуть далі актуальними та стануть „базою для майбутніх поліпшень".

Встановлення порядку нарад, реченців і організаційних рамок для осінньої Беоґрадської конференції автори меморандуму вважають „задовільними явищами".

Персонал Комісії ЗСА для справ безпеки і співробітництва в Европі накреслив головні домовлення під час першої стадії Беоґрадської конференції: учасники вирішили, що друга, тобто осіння стадія Беоґрадської конференції, не закінчиться, аж поки не буде схвалений „заключний документ" і поки не буде визначена дата на початок наступної конференції; вирішили, що заки будуть продискутовані нові пропозиції, то раніше відбудеться перевірка щодо дотримання постанов Гельсінкської угоди і що та перевірка проходитиме „послідовним і точно визначеним способом"; вирішили, що дискусії проходитимуть в окремих комісіях, які діятимуть протягом 9-ох тижнів, 5 днів кожного тижня, та що ті комісії розглядатимуть минуле, обговорюватимуть майбутнє і виготовлять резолюції, які представлять цілий Конференції.

Автори меморандуму твердять, що домовлення на підготовчій конференції повинні запевнити, що осіння Беоґрадська конференція, яка має розпочатися 4-го жовтня, буде „конструктивною і суттєвою нарадою".

ЖИТТЯ І КАЗКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

І рідне слово
— Суті самоцвіт
Вкладе колоссям
У серця розкуті
І зійде хліб,
Присвітлий Правди Хліб
І ляже на Безмежності покутті..."

В мене-звітодавця давно виступили сьомі поти на чолі — гадаю, що в Вас теж...

Тепер уявіть, що я ще мав би писати про авторку, як малярку...Бо в час, як її вірші цвіли живоцвітом з уст рідношкільних дітей: Лесі Савчак, Дарці Футей, Дарці Ковч, Левка Голубця, Люби Завадівської, Христі Сушко і Марти Шанківської здовж довгої стіни залі барвами веселки цвіли десятки картин та ілюстрацій Ніни Мриц. А наш брат в Італії не був ...і взагалі: який з мене Островерха?...Тому ствердивши, що образами я захоплений не менше, ніж писаннями пані Ніни, я кличу до тількищо названого нашого універсального мистецтвознавця (якому цього року сповняється 80 літ від роду):

— Великий Михаїле! Прийди і виручи нас...

ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

виступили д-р Андрій Снєжнєвский, д-р Георгій Морозов та інші горезвісні психіятри. Д-р Морозов у відповідь сказав кореспондентові, що Леонід Плющ є божевільний, як і Петро Григоренко та інші. Д-р Снєжнєвский заявив, що на Заході почалася гістерика антисовєтчини, за якою стоять „чорні сили" і, що всі закиди проти СССР є брехнею. У пресовій конференції брали участь представники Комітету Оборони Совєтських Політичних В'язнів та „Смолоскипу".

Раніше, о год. 11-ій ранку, заходами французького Т-ва психіятрів проти зловживання психіятрією, відбулася пресова конференція, в якій брали участь Комітет Оборони Совєтських Політичних В'язнів, як також Леонід Плющ, який представив пресі петицію Лондонського Комітету Оборони Совєтських Політичних В'язнів в обороні українського лікаря д-ра Миколи Плахотнюка. Цю петицію підписали 2.000 осіб, між ними письменники, студенти і робітники.

Л. Плющ розповів про долю М. Плахотнюка, Семена Ґлузмана та Миколи Ковтуненка. Плющ вияснив, що прийняття гострої резолюції про СССР матиме вплив на перебіг Београдської конференції.

ТАРЗАН, Ч. 7812. Несподіваний вогонь!

Надіюся, що це останній раз, що бачитимемо пустиню, пане Жуче!

Я ще мушу повернутися, після того як залишу вас в джунглях, Тарзане!...

Чи маєте на думці якесь особливе місце де бажаєте приземлитися?

Тут одна місцевість не різниться від будь-якої іншої...

Раптом...

Гей! Звучить немов щось сталося вашому моторові...

Ой, ні, Тарзане!... Я був пілотом під час останньої війни... Це протилетунські гармати!!!